

જનામે ખુદા.

૨૧૫

મુકર્રમીલ ડ્રામા.

ખુને નાહક.

છરકો

મરાઠુર મુન્શી મહેદી હસન સાહબ "એહસન"ને
બી. બકિશાનીસે શેકરપીયરકે મરાઠુર તમારો
"હેમલેટ" પરસે લીખા.

ઓર

શાયકીન બાતમકીનોને

કરો મનહલતકી નજરસે દેખા.

પબ્લીશર્સ

એમ. એસ. મુન્શી. નવસારી. (પુસ્તકાલયકર્તા)

પહેલી એડીશન.

૨૦૦૦ કોપી.

અમદાવાદ ખી "અમરસિંહજી" પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમેં

પદાણ નીજામખાન નુરખાન વકીલને છાપી.

ફીમત, ૮-૬-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

૩૫૩૦

૬૮:૨

૨૬૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૫૩૦

દર્શક

પુસ્તકનું નામ ખુને ના ૨૬

વિષય ૬૪૬૮:૨ ૪૬૮

બનાવે મુદા.

તપ્તએ નાટક.

મેલ.

ચોકરખીયરકે નામ.

કેરકેમ ... દમીરકેકા બાદશાહ જહાંગીરકા ચચા...કોસોડીયસ.
જહાંગીર... આલમગીરકા લડકા ... .. હેમમેટ.
રેહ ... જહાંગીરકે મરહૂમ વાલીદ આલમગીરકી ... ..
હુમાયુ' ... વજીરે સલતનત ... .. પોમોનિયસ
નાસિર ... હુમાયુ'કા લડકા... .. શારદીય.
કેરામુર્જ ... એક અમીર, મનસુરકા બાપ... .. કાર્નેલીયસ
અખતર ... જહાંગીરકા દોસ્ત ... .. હોરશીયો
અનવર ... અખતરકા બાઈ... .. (નયાહીસ્તા)
મનસુર ... કેરામુર્જકા લડકા, મહેરબાનુ'કા આશીક. („)
સલમાન ... જહાંગીરકા ખિદમતગાર ... .. માર્સેલસ

ફીમેલ.

ગોહરખીસા ... જહાંગીરકી વાલીદા બાઅરમે ચચી... .. ગર્ટરડ
મહેરબાનુ' ... હુમાયુ'કી લડકી, જહાંગીરકી માઅશુક... એફેલીયા
રિહાના ... મહેરબાનુ'કી સહેલી અનવરકી માઅશુક. (નયાહીસ્તા)
કેરબના ... („ „) („)

ઈન્કે અલાવા ચોખદાર, નકલી જુત સહેલીયાં, તમાશેવાએ
મીયાંજી વગપરા વગપરા વગપરા.

શહેર દમીરકે.

જાનામે ખુદા.

નાટક ત્રીન બાબકા.

ખુને નાહક.

બાબ પહેલા પરદા પહેલા.

મહેલે ફરજખ, સિયર.

(સહેલીયોંકા હાથે ઇજાદીમે મશગુલ હોના.)

સહેલીયાં—

ગાના.

હાવર હાદાર કાઢિર સતાર હાતાર આલા કે બાર
મુશાર જખ્ખાર પહે તેરી ગુલકારી પે વારી બલહારી.
આલમ પર સરહારી કાયમકી કરતારી તા પર વારી
પતીત તાર રખો રખ સરમ ધરમ રખો.

ખીનતી તેરી હાંકરત મિલ નરનારી. (આના ફરજખ, મહેકાકા)

ગાના.

નામેં ગામેં નારી પ્યારી ચલો બારી બારી જામેં
હમ જામેં બલહારી પીપારી ચલો બારી બારી જામેં
જામમેં હય કુલ ખિલે પ્યારી મંય વારી.
હરસુ હય બાદે બહારીકે રમ જુમ દેખેં ગુલોંકી સાન
સપરે ચમન ગુલ ગુલચન હય સોહાના લાલા.
ગુલ લાલા મતવાલા હય આલા. (સહેલીયોંકા જાના)

અલેકા—

આશા આર.

હિરસએ અપસ મુઝે ચર્મને હમદાદ કીયા,
સુસ્તે સર્વ ચમન રંગસે આગદ કીયા.

ફરફ—હરક ઓર હુરનકે અસરોનસે હમદાદ કીયા,
તુઝકે દિવાના કીયા મુઝકે પરીઝાદ કીયા.

અલેકા—અપ મેરે પ્યારે દિલબર ફરફ, દિલાવર અસ રોનસે મેરે
અગસે સીહર પામને આપકે હાકીકી, બાહકી રહ, કબજ,
ફુલ. ઉસી દિનસે અપની સાખે, તમન્ના સરસબજ, ફુલ.
ચાહ મરહુમકે કિસી તબ્બીરસે કબજમેં ગિલાફ કીયા,
હસ કાંટેસે રાસ્તા સાફ કીયા. મરહુમકે હન્તેકાલકો દો
માહકી મુદતબી ન ગુજરને આપકે મંમને ચાહી મચાહ.
ખુશી મનાહ ગો પ્લે કામ મેરે હાથસે અમ્છા ન હુવા. પર
અપને અરમાન પર નજર કરતી હું તો અપસે ખુનસે
હરગિજ, નહી, ડરતી હું.

શ.એર.

રહી ન કોઇ જમાનેકી આરબુ, મુઝકો,
કે મેરા ચાહનેવાલા ગિલા હમ તુ મુઝકો.

ફરફ—અપ મેરી પ્યારી નાજનીન. મહબુબીન આપકા ફરમાના
ફરસ્ત હમ ભેકિન હસ તસવીશમેં અકલ ખું સુસ્ત હમ કે
શહજાદા જહાંગીર વારિસે તમ્હો, સરીર હમ. અગર ઉરને
અપને બાપકા મરતબા પાયા ઓર તમ્હો, તાજ ઉરકે કબજે
મેં આયા તો.

અબીયાત.

નહીં મુઝકો રહી દુનિયામેં શિર ઉમ્મીદ અનેકી,
નિકામેમા વોહ રીનેસે ખલિસ હરવકત કીનેકી.
હુત્તો જબહો હમારી અન્દગાનીકે લીએ,
અપસ પુરાહો મુદૈયા નવ જવાની કે લીએ.
અસ તરહ, દોનોંકી સાદીકી હોમદ બેહીલો કાલ,
તમ, પર બપહું મંમ મુંદી હુકમ રાનીકે લીએ.

તમ બે ખટકે બચડે હંમની અપસ કરનેકે લીએ,
રાત દિનહો બજમ મુઝ જમથીદે સાનીકે લીએ.

મલેકા—અય શીદર કયું ધસકદર પબરાતે હો. ડરે જાતે હો મંમ
ધસ કામકે લીએ એક બડે. મુદખીર શપ્સસે વખ્ખા
લુંગી. ઉરકો અપને બસમે રહંગી.

ફરફખ.—વોહ કોન !

મલેકા—હુમાયું વજર મુદખીર મુશીરકો ખુલાતીહું ઓર ઉરકે જરી-
એસે કામ મુરિકલ આસાન કરાતી હું. વોહ હુમાયું વજર
સામનેસે આતા હય. અબ આપ તસરીદ લેનાધએ. મંમ
કોઈબી તમહીદ ઉઠાકે ધનિદારે હાલ કરે, ખાતકા સવાલ કરે.
(જાના ફરફખ, સિયરકા, આના વજર હુમાયું, કા.)

હુમાયું—આદાબ અર્જ. હય જનાબ મખ્દુમા સાદિબા.

મલેકા—અય ખયરખાહ હુમાયું રિયાસતકી ખુનિયાદ આલી સિરાત
કહો તુમહારા કયા હાલ હય. મેરી ધસ શાદીકી ખાત.
યાઅને મરહુમકી વહાતસે રિઆયાકા કયસા ખયાલ હય.

હુમાયું—હજુર ખાદશાહે આદિલકા ગમ અબી બરસોં તક નિક-
લના મહાલ હય. હર શપ્સ મુખનિલાએ રન્ને મલાલ હય.

મલેકા—હાં મરહુમકા ગમતો અલલ ઉમુમ હય. હર શપ્સ મગ-
મુમ હય. શેકિન સલતનતકા કોઈ ધનિતેજમ આદિયે લાકલામ.

હુમાયું—યહે શિકે ખેસુદ હય. કયુકે શહજાદા જહાંગીર વારીસે
સલતનત મોશુદ હય, છોટીસી ઉમરમે હીમતો જુરઅત
ધુએ કમાલ જહાનત મતાનતમે મગાનએ જમાના હય
કાબિલે જુલુસ તપ્તે સહાના હય.

મલેકા—હાંહાં ખુદા રખે સાદિબે શીકતો શાન હય. કાબિલે શીએ
નશાન હય. મગર શિરખી નાદાન હય. આદાલત હુકમરાની
જહાંગીની ગોકે યહે ઉરકા પેશા હય. મગર ઉમરસે અન્દેશા
હય. અગર સલતનતકા વારીસ કોઈ શહરમાર ખુર્બાર હો
તો કાબિલે એઅતેબાર હો.

હુમાયું—હજુરને કયા ધરિઆદ ફરમાયા. યહે ટુકરા મેરી સમઝમે

नहीं आया, जहाँगीरके सीपा और कोछ मुक़्तुशुआर हय.
ने छस तम्होताजका दूक़दर हय.

भलेका—अगर मुअसे मिलता हुवा तुम्हाराभी अयास हो तो हिस-
कास हरअली छस तम्होताजने सलतनत पर आमा-
इये कर हो. कयुके वोह जहाँगीरसे हरअक ज़ातमें छपास
हय. कही तुम्हारा क्या धरास हय.

हुमायुं—अस्तग़्फ़िरहाद भय आयसी जेदुस ज़ातका ज़वाज देने
नहीं आइताहुं सभाबत, सयाक़त, शुमलत, मतानत,
सीरत, सुरत किस चीज़में जहाँगीरके मुक़्तिलमें हय.
छस अयासको हिससे निकालीये छस छक पर अक राखीये.

श.अेर.

जहाँगी भई पहोंये ता ज आइसाक,
जेनिरमत आकरा ज़ा आलमें पाक.

भलेका—नहीं मेरी सबाह हय जे इरआस्त मन्शुर हो.

हुमायुं—हरगिज़ आपसा नहीं हो सकता उमुरे सलतनतमें कुछ
आपसी सबाहका काम नहीं, हरगिज़ ये ज़ात पसन्दे
आसो आम नहीं.

भलेका—तो क्या तुम मेरी रायमें शरीक नहीं.

हुमायुं—नहीं ज़नाज ये राय हीक नहीं.

भलेका—हुमायुं भय तुमसे: हिरजी कहेती हुं के तुम मेरे आरमानमें
आक न आसो.

हुमायुं—ये कयसी हक़तबशी हय के ज़वान जेठा गदइम जय,
और अक मपर सप्स सलतनतका वारिस कहाये.
नहीं ज़नाज आपसा नहीं हो सकता हय.

भलेका—आइसोस हुमायुं भयने तुम्हको अपना हमदम ज़ानिसार भूज
मुसार समझे सज राज़ सुनाया, अगर हाय तुम्हको अयास
न आया.

हुमायुं—सहजइये जहाँगीरके दुरतो ज़मास छिम्हो कमासका

હર સપ્ત સ બન્દએ બેઠામ હય. રિઆયા બરાયા હોજે લશ-
કર માનીંદ ગુલામ હય. અમસે મોકે પર મેરી કાશિસ
ખયાલે ખામ હય.

મલેકા—(ખુદસે) યહે યું સરતે પર નહીં આપગા. અબ આર દાનાઈ-
કા બલ બિહાઈ, ઇસ્કા દામમેં લાઈ (બાહિર) કયા તુમ
જુલ ગએ ઇસ્કે. જહાંગીર તુમહારે નંગો નામુસમેં રખના
લાલના આહતા હય. અગર હુમાયું જહાંગીર બાદશાહ હો
ગયા વોહ તખ્તો સલતનત પાકર આબાદ હો ગયા તો
તુમહારી લડકી મહેરબાનુંકા દામને ઇસમત ખરાબ હોગા.

હુમાયું—મગર યહેબી તો રશમાઈએ કે મંય વાખિસ્તગાને સલતનતકે
ખયાલાતકો કયુંકર મિટા સકતા હું, રિઆયાકો કયુંકર કાપુમેં
લા સકતા હું, અગર રિઆયા સુન પાયગી, કે હકદાર વા-
રીસે જહાંગીરકે બદલે ઉસ્કે અચ્ચાકો તખ્તોતાજ મિલતા
હય તો જુરર કુછ ન કુછ રસાદ હોાયગી.

મલેકા—હુમાયું તુમહારી અકલકે સામને રલાતુન એક તિફલે કિસ્તાં
હય. બિહરાત એક બેવકુદ નાદાં હય. અગર મંય અપની
સુરાદ પાડેગી તો તુમકોઃખિરાતે સલતનતકા હકદાર ક-
હેરાઈગી, બાદશાહસે કહેકર આરામ દિલાઈગી.

હુમાયું—ખયર અગર યહે અમર દુશવાર હય મગર દિમ્મત દર-
કાર હય.

મલેકા—ચાખાચ મગર જહાંગીરકે દિલકો લાચમેં કરના યહે તુમહારા
કામ હય.

હુમાયું—આપ ઇતમીનાન રખીએ ઇન્સાઅલાહ વોહ દામે મક બિ-
હાતા હું, દુશમનકો દોસ્ત બનાતા હું.

મલેકા—તો અગ યહે અમરબી હય વાજબ કે રિયાસતમેં ફરરખકે
નામકા હકા કીયા બય હર શહરો કુચ્ચો બાબરમેં
દહેરા બખયા બય આર ફરરખકે નામકા સિકા બરી
કીયા બય. ઇસ ઇન્તેખામમેં કોઈ રક ન આએ.

હુમાયું—અચ્ચા તો મંય જાતા હું આર હુકમ બજા લાતા હું.
(બના દોનો કો આતા જહાંગીરકા.)

જહાંગીર—હવે અમ દુનિયા આપાર મકાર તુઝપર ખુદાકી માર, તુ
વોદ ભગ હવ જો બાદ એ દિસ્કો, કુશુરસે બરા હવ.
તુ વોદ ચમન હવ જો હવાએ ફરેખસે હરા હવ.

અરશ આર.

હવ કોઈ ચીજકે બસ નામ હવ મિસ્તે ઉન્કા,
ભોગ કિસ ચીજકો દુનિયામે વશ કહેતે હવ;
મહેકા ઉઠકે ફરે આબુદ વશતે સુલતાં,
બેવશાઈ નહીં આખીર ઇસે કમા કહેતે હવ?

આરસોસ મેરે બાપકી મીતકો કુછ મુહતબી ગુજરને ન પાધયી
કે સાદી રચાઈ, ખુશીયાં મનાઈ ઓર વોહબી મેરે બાપકો બાઈ ઓ
ઓરત નાસખાઈ તુઝે રહે સુરત કયું પસંદ આઈ. જન હાથોંકા
વરમબી ઉતરને ન પાયા કે ઉસપર મેંહલીકા રંગ ચઢાયા. કહાં વોહ
સુલતાને આદિલ કહાં રહે સપતાને ના કામિલ, કહાં તુર કહાં નાર
કહાં કુલ કહાં આર નરકા તીર નારને પાયા જખકા જોર જરને પાયા.
અમર મેરે પિદરકા ઇન્તેકાલ ન હોતા તો હરગિજ રહે વખાલ ન હોતા.

અ.ખતર—અમ સહજાદા બલદ હરાદા સખ કીજીએ ઇસ્તીકલાલકો
હાથસે ન દીજીએ.

જહાંગીર—અમ બાઈ સખ કરે, જખ કરે યા સામાને કખ કરે. આ-
દિલ બાપ કખમે સોએ ઓર જહાંગીર ઇતનાબી ન રોએ.

શએર.

સમ્મ, ગુલહો ઓર પરવાનેકો ગમ પમદા નહો;
બાગહો તારાજ ખુલખુલકો અલમ પમદા નહો.

અ.ખતર—વાકાઈ રહે અમર ના ગુજર હવ. જે તદખીર હવ.

શએર.

નહીં રહે મર્જે, લાડવા દવાકે લીએ;
રના બકાકે લીએ હવ કળ, કળકે લીએ.

જહાંગીર—તુઝે ઉસ અધેરી ગારમેં જાનેહો, જહાં મેરે બાપકી
આવાજ. કાનમેં આતી હવ, આલમે કાનીસે તખીઅત
પમરાતી હવ.

શ.એર.

ઉઠેને અબ જુઓ સિતમ આસમાનકે;
હમબી લહડમે સોએગે આદરકો તાનકે.

અ.ખતર—બાઈ પહે રોના બે શાયદ હય.

શ.એર.

ખુદા જાને પહે દુનિયા જુલ્લગા હય નામ, હય કિસ્કી;
હમરોં ઉઠ ગએ રોનક, વહી બાકી હય મજલીસકી.

જહાંગીર—પ્યારે અખતર હમખતર કમળબી એક દુસ્ત પરત હય.
જો અયસે જવાને રખનાકો ગલે લગાતી હય. ખાકબી
માયલ હય, જો અયસે દુનિયાદાર શખસકો અપને પહેલુ-
મેં સુલાયા હય, કયા ઈસ જમીનમેં મુઝસે નહીંશામ-
રકી જગેહ બાકી નહીં, કયા મોતકે ફરીસ્તોંકો મુઝસે
નામુરાહકી મુસ્તાકીં નહીં.

અબીયાત.

મરનેકે બાઆદ મેરા કિઠાના કહીં નહીં;
મિસ્નેકી આસમાનસે દોગજ, જમીં નહીં.

અ.ખતર—હાય કયા જલ્દ પહે મદીકા ધિરોંદા બિગડા;
મોતકા કુછ ન ગયા ખેલ હમારા બિગડા.

સખ અય નય જવાન સખ અય આલીશાન.

જહાંગીર—હાય.

શ.એર.

દિલકો કયા સખ હોજળ સખકા પારાહી નહીં;
સખ તકદીરમેં ખાલિકને ઉતારાહી નહીં.

હાં વોહ સામનેસે દુમાયું વશર આતા હય, બાઈ તુમ જરા
ટલ જવ, દેખુતો વોહ કયા રંમ લાતા હય. શાયદ પહે કમખતબી
કસે મિલાહુવા નજર આતા હય (જાના અખતરકા આના કુ-
માયુંકા.)

દુમાયું—અય શકજાએ આલી મુકામ તસલીમ કરતા હય. પહે
સુલામ.

जहाँगीर—सलाम सलाम आप बाबयदे जन्हे दीवतके मुलाम.

हुमायुं—भीज्ज, कयसा दम !

जहाँगीर—अब-द-भो-बिल्लाह.

हुमायुं—

अरा, आर

जई ३५. दम पास दम यहेरेये कुछ जाह दुह.

दम तभीआत किसलीये हरितरह प्रभराह दुह.

जहाँगीर—क.अमे'ली साथ रहे जवेगा आपने छुते राण,

ज.अ.६ मुरदन रह. दिरेगी मेरी प्रभराह दुह.

मुझो आनती पुष्पु.जो'की क.अ. आह दुह,

उन्हे भरनेसे मेरी दुनियामे इसराह दुह.

हुमायुं—कयुं इस कहर रंजे आलमका जोस दम. जे अ.य.शो
सादी इसमोय दम.

जहाँगीर—उह सादीका नाम लेकर तुमने मेरे खिला धाव तान्.

करदीया, ज.अ.मे'मे' नमक भर दीया. हां सादी उन्हे

मुणारिक हो, उन्हो'ने ओक सादीके ज.अ.६ दुसरी सादीका

अरमान कीया और मेरी जरण्णादीका सामान कीया.

हुमायुं—उहा रहे दुकरा मेरी समझमे नहीं आया, मगर दु.अ.

रहे वालिदा साहिबाका अ.या.वही दुर वोह सादी करनेमे

दुह दम मज्जुर, मगर किरके वास्ते आपकीकी जहेतरीके

वास्ते, न के अपनी पुस्तरी दिन परवरीके वास्ते. आपके

वालिदे मज्जु.६ छन्तेका, हो युका. अज आपके सरपर

हाह पुष्पु.ज सरपरस्त न रहा. जोके आप मायाअल्लाह

अ.क.लो तभीज.मे' हाजिल दम, मगर दिनेज. तभी.ता-

जके नाकाजिल दम. लिहा.ज. उन्हो'ने आपके ययासे

उ.क.६ कीया के जणतक सिनो तभीज. तक न पड़ो'ये वोह

आपकी तरणीयतकी करे और छन्तेज.मे' सखतनत बी

उरे. रहे अजर किसी तरह पि.साह नहीं.

जहाँगीर—जेशक कुछ छप्तेवार नहीं छस्तरह. मेरी भांडा उ.क.६

छप्तेवार या. हरि' तरह. मेरा यया इस तप्तेताजका

હ.ક.દાર યા. કમુ' આપભીતો ઇસ શયમે' મુસીર હંય બલ
મસ્તના પાને વાલે વજર હંય.

શ.એર.

થુકેગા અવસી આંસો અલન પર જ.માના કયા,
મરદુદ હમ અદમકો ન હોગા રવાના કયા.

દુ.માયુ'—તો કયા દુ.ગુરકી હ.ક. નલશીકા બાઇસ મંય હું ?

જહાંગીર—જ નહીં જસને' આદમકો ખુદસે નિકાલા ઓર હમારે
અ.યશમે' ખલલ ડલા.

દુ.માયુ'—યે આપ કયા ફરમાતે હો ગોયા મુઝકો શયતાન બનાતેહો.

જહાંગીર—બનાનેવાલા સબકો હ.ક.તઆલા હય.

શ.એર.

સીરત હર બાતકો ઉરને અ.તાકી,
બશરને અપને બનિબસે ખ.તાકી.

દુ.માયુ'—મગર યે ફરમાઇએ કે આપ અધિરી રાતમે' કહાં બ રહે હો.

જહાંગીર—મેરે ન.જદીક શબે માહ હય ન મેરા દિલ મયલા હય ન
મેરા ક.લ્મ સિમાહ હય. ડોર અરમકો ઇન્કી ગુનાહોંકી
તારીકી જહબમકે ગારમે' ગિરાતી હય, ઓર હમારે દિલકી
રીસતી હમકો નેકીકા રસ્તા બતાતી હય.

દુ.માયુ'—આપ યે કયા ફરમાતે હો ?

જહાંગીર—બાદશાહે આ.દિલકી વફાતસે મેરા કહેબ કોઇ મલતા
હય. ખુદા બને મુ'હસે કયા કહેના બાહતા હું ઓર જ.બા-
નસે કયા નિકલતા હય.

દુ.માયુ'—અબ આપ દિલકો કહેરાઇએ ઇસ્તરહ ન ધબરાઇએ.

જહાંગીર—અ.પર અબ આપ બાઇએ ઓર ખુ.શામદ કરકે અપને
નએ બાદશાહકા દિલ બહેલાઇએ.

દુ.માયુ'—અચ્છા તો મંય અબ રખસત હોતા હું.

જહાંગીર—બહોત ખુબ બાઇએ આપકા બહોત વક્ત ખ.રાગ દુવા.

(બના દુ.માયુ'કા.) ઓ ડોર નમક કયા તુકે જહાંગીરકી

આંખેં સહતમે દેખ સહતી હંમ. હાં કમું પબરાતા હમ
વેહ બી વત્ત, આગતા હમ.

ગાના.

અકમા અલતા હલતા જલતા મુજકો પે કપા

દિલમેં સમજા,

બીકના શિતા કુટના હમકા પ્યાલા હમ પહે સમકા.

તેગ, માઈ ખનનનનનનન, જન જાએ સનનનન,

ખનકે મુરદા ફડકે મુરગા, સાથી હો વહી જમકા. (રાખખમે જતા.)

બાખ પહેલા પરદા દુસરા.

મહેલ.

(મહેરખાનુંકા મએ. ખવાસોકેં ગાતે કુવે આના.)

ગાના.

આલખેલે સોં કહેના રે સદેસા મોરા.

કાહે નિસારે અય પ્યારે મોહે આરે આરે તોરી આસ નિહારે,

કરો કુછ પ્યાન લગે બિરહ જાન હમ જાનપે આન જનીરે.

દીન રતીયાં એહાં દીન રતીયાં રક્ત જહે અંખીયાં;

આગ હમ હતીયાં લગતીયાં ન બાવત કોહકી જતીયાં.

અખતો સજન દિખલાહે દરસન હારે;

સુલખત તનમન તજે હમ આન ધન.

ખવાસેં—

ગાના.

માન જગન રાજદુલારી મોરી,

હુપા ન જોરી ઘોરી મત હોરી;

મહેરખાનું—જવ જવ મન ન દુખાવો જવ,

ખવાસેં—દિલ ન દુખાવો નિત સુખ તુમ ઉઘાઓ મનકી મુસાઈ પાઓ.

મનુરખાનું—જવ જવ કુદાવો ન મન મોરા સમજાઓ.

રિહાના—આસોસ પ્યારી ઇરકકી બેકસરી દુસ્તકો ખાકમેં નિ-

લાતી હમ દિલમેં સોઝસ હસ્તોખવાનેમે. આમ લ-

ગાતી હમ.

અખીયાત.

નરખો શાખલા જન યું નામએ બેવાક સીનેમે,
 ન જલ જાએ કહી પ્યારી દિલે મમનાક સીનેમે;
 મહેરબાનું—જલા યાં તક તરે મમસે દિલે મમનાક સીનેમે,
 અગર દુદે કાઠ દિલકો તો પાએ ખાક સીનેમે.

ગાના.

સખી કમસે સહાંદુખ જાએ, બીન પીયા છપાકલ નહીં પાએ.
 જાએ સિસક સીધક છપા હાએ,
 છપરા અજનકો ખીછોહસે પીજાન પડી,
 દુખસોં મિલાપ બયો સુખ બન ગયો બપરી,
 ખવાસે—હોએ દરસ તોહે પ્રાનકા કાહે સુન્દરી અધીરી બંડ,
 મહેરબાનું—સખી કમસે ધરે મન ધીર દરસ બીન જહાંગીરકે.
 ખવાસે—ધીર ધીર અધીરી ધીર.
 મહેરબાનું—ધીર દે ગયો જહાંગીર સંગ લીયે ગયો મોરી ધીર,
 કંઈ દાહા હાએ કહાં બસું જાએ: કમસે કલ આયે ચપન છપા પાએ.
 હાય કયા કંઈ.

શ.એર.

હસે નાસકો આરામ પહેલુમે' નહીં આતા,
 કંઈ મંચ કયા વોહ જાલીમ મેરે કાપુમે' નહીં આતા.
 ફરજાના—પ્યારી બાનુ અખતો આપને ખપાલ કીયા કે સહમદે
 જહાંગીરકા મિજબ કુછ ઔર હય દીવાનોંસા તીર હય.
 પહેલેતો આપહીકે નામપર મરતેયે વક્ષાકા હમ બરતેયે,
 અખતો કુછ આપકી પરવાહ હય નહીં.
 મહેરબાનું—અમ હમદમ ખુદાકી કસમ ઇસી બાતકા હય મુજકોબી
 મમ, કે હસ દગાબાજ. બેમુરબતને તોતેકી તરક. આંખ
 ફેરી. હસિમે' કયા ખતા હય મેરી.
 રિહાના—મમર મંચ સમજતી હું કે બાદશાહકી મીતસે હું પેચ પડ
 ગયા હય, કે સહમદા સાહબકા મિજબ બિલકલ મિગડ
 ગયા હય. અમ લીજાએ વહી આતે હંપ.

આના.

રિદ્ધાના—આજ તોય સીમાં મનર વામે આપ હે પ્યારી.

બાળ જમી હે સોલમ સમને હે.

મહેરબાનું—બાર બાર હું નિસાર જન ફંચી વારવાર,

ફરજાના—ફર હમકો તુમ જાઓગી બૂલ તુમ બનકે મુલ જાઓ પુલ.

વાહ વાહ વાહ વાહ એ લાગ હામ લે હે.

(જહાંગીરકા આના.)

મહેરબાનું—ક્યું મેરી જન મિજબ કપસા હય ?

જહાંગીર—જયમ્ તુમ દેખતી હો વયસા હય.

અસાઅ.૧૨

મહેરબાનું—પસ હંતેશારકા કુહ માજરા કહોતો સહી,

મિજબ કપસા હય અય દિલરખા કહોતો સહી;

જહાંગીર—એ લોગ હોગએ ક્યું બેવશ કહોતો સહી,

એ ક્યું જમાનેકી બદલી હવા કહોતો સહી.

મહેરબાનું—એતો મંય ખુદ પુછતી હું કે પસ બેવશાબ બેમુરબતીકા

સખખ કયા હય ?

જહાંગીર—એતો મુજકો મજબૂમ નહી કે દગાબાજ. ઓરતોકા

મતલબ કયા હય.

મહેરબાનું—ઓરતે દગાબાજ ?

જહાંગીર—દગાબાજ, જામલસાજ, મકાર, જરાકાર.

મહેરબાનું—ફર ફરમાઇએ ?

જહાંગીર—જમાઇ ન સરમાઇએ.

મહેરબાનું—કયા મંય અપસી ?

જહાંગીર—પાઈ હોગી અપસી.

મહેરબાનું—આપ બડી બેમુરબતીસે જબાન ખોલતે હય.

જહાંગીર—દેખે એકી ચાંવલ ટોલતે હય.

મહેરબાનું—બાર જહાંગીર એ કપસી બાતે.

જહાંગીર—જહાંગીરકે બહુ મેરા નામ દિલગીર રખો.

મહેરબાનું—નહીં નહીં.

જહાંગીર—મુઠ્ઠાબતકા અસીર રખો યા ફકીર રખો.

મહેરબાનું—આપકે દુશમન અપસે હોં.

જહાંગીર—મેરે દુશમનતો તખ્તોતાજકે માલિક હુવે.

મહેરબાનું—આહો યહે કિનાયા અપ મેરી સમજમે આયા. મગર મેરા કુસુર.

જહાંગીર—ખિલાફ નસુર.

મહેરબાનું—કયા અપસા ખસલ ?

જહાંગીર—ફુલ ધરસેબી જમાલ.

અબીયાત.

મહેરબાનું—કોન વઅદા કરકે યા મુઝસે વશાકા શિર મયા,

જહાંગીર—કિરકે દિલપર ખાન્ડરે યુરરાં જહાકા શિર મયા;

મહેરબાનું—જુદમ યહે જીસને કીયા વોહ કોન યા,

જહાંગીર—હામ યહે જીસને દીયા વોહ કોન યા.

મહેરબાનું—આહસોસ સરકારકી તખીઅત ખસ કહર શિર ગઢ બે મંચ નજરોસે ગિર ગઢ.

અશઆર.

કયા કરે આહનેવાલેકા બરોસા કોઈ,
સમ હય દુનિયામેં કિસીકા નહીં હોતા કોઈ;
અય જહાકાર નહીં મેરી વશાઓંકા ખમાલ,
યુંબી કર લેતા હય પશ્ચરકા કલેબ કોઈ.

જહાંગીર—કિલ હસીનોકા નહે આહનેવાલા કોઈ,
કે જમાનેમેં નહીં હોતા કિસીકા કોઈ;
બેવશાકસે અજબોંકે ખુલા યહે ઉદકા;
હમ હંચ દુનિયામેં કિસીકે ન હમારા કોઈ.

મહેરબાનું—યહે કયસી ઉખડી ઉખડી તકરીર હય, હપરત હામતગીર

હય. કયા આપ પરબી તાડું નકા સાપા પડ, ગયા જે
મિળજ અમસા મિગડ, ગયા.

શાંકર

કયું હંસી ચહરેપે નહીં આતી,

કયું ચોહ દાલત નજર નહીં આતી.

જહાંગીર—સમ હય મંપ તલઉને મિળજ હો ગયા. ઓરતોંગાં હે
રિવાજ હો ગયા. કુછ ન કુછ ઇન્દેલાજ જુરર કુવા
જે ઇસમતકા નામ ખરાજ કુવા.

રૂખાઈ.

સકમે રાહત નજર નહીં આતી,
મીતબી જે ખખર નહીં આતી;
આમે આતીયી હામે દિલપે હંસી,
અખ કિરી ખાતપર નહીં આતી.

મુખમસાલ.

મહેરખાતું— મંપને કયા આપસે ખુરાઈ કી,
જનબી અપની જાં રિહા કી;
ઈન્દેલા હરદી ખાવશાઈ કી,
આપને ખુબ દિલ રૂખાઈ કી,
આખર ખોઈ આશનાઈ કી.

જહાંગીર— ચર્તકી છરને ખાવશાઈ કી,
છરને અન્નમમેં ખુરાઈ કી;
હમને ખુદ ઇસમત આજમાઈ કી,
અખ ન કોશીસ કરે સશાઈ કી;
રૂખલી જાન ખારસાઈ કી.

મહેરખાતું—ઓ બેઈ નાહરદાન.

શાંકર

મઈ મંપ તુઝપે તુ કોશીસ કરે મેરે સતાનેમેં,
ખત્તપો તો કહીં અમસાબી હોતા હય જાનેમેં.

જહાંગીર—

મુખ મમસા.

તિલીમી સુરતે હંય આરતે હસ મહેરખાનેમે,
નજસ રહે પડી શીરતી હંય વહે સારે જમાનેમે.
જરર હોતા હય ધન નામહેરમેસે દિલ લમાનેમે.
નહીં મમરત પલીદોશી જરા ઈસમત બચાનેમે.
જલાહ આમમે હન્કા જોહો કાબુ જલાનેમે.

મહેરખાનુ—ખતલાઈએ વોહ કીનસી ઓરત સિમાહકાર હુઈ, જો
જલીલો ખવાર હુઈ કાબિલે નાર હુઈ કહેરે ખુદામે ગિર-
તાર હુઈ.

જહાંગીર—આરસોસ હકદાર તરસે અંગારે ખરસે.

રાએ.ર.

ખુલેગા હાલ મેરા આપ પર રાજે, ક્યામતમે,
કરેગા હમસલા વોહ દાવરે મહસર ક્યામતમે.

મહેરખાનુ—મેરી હસમતમે કાઇ ઈસ્તમ હય.

જહાંગીર—મુજે હન બાતોસે ક્યા કામ હય. (જનના જહાંગીરકા.)

મહેરખાનુ—

ગાના.

આરસોસ મયા હમદમ છલીયાં
ન રહા યમન જલ જલ ગઈ કલીયાં
ખાક બદન કર મન સુરઝાએ,
જનકો મેરી રાગ લગાએ
પીતકે મમસે મંય જલીયાં
(જનના મહેરખાનુકા, આના સહમાનકા)

સહમાન—

ગાના.

માનો માનો માનોરે પ્યારી બતીયાં,

રિહાના—જનના નાહીં દિખાવે તુ જતીયાં વહે બતીયાં સુરતીયાં

સહમાન—બોસાં દે એક જોરે ગાલકા પ્યારી જન બોસારે
એક જોરે ગાલકા.

રિહાના—મલ મુવે હા મુવે ખુસ તુ મનહુસ મુવે.

सलमान— मंय जे लव तो पयतायगी दुखा कहां मुअसा पामगी,
रिहाना— निअ निअ उधरको यल न अण मयल हां.

ये वीछजे छ दीगर मुने शिखरत, भीभी साहेबाको सम-
जाते समजाते शिरसत पाछ तो दुसरी जला सामने आए.

शब्द २.

क्या गि.ल. मेरी दुध जुने छगरका पीना,
अपना सर हाउं छस मु'छ.का पीहुं सीना.

मुने पदलत पद सिधात तुअको अपनी खुतीयोपिसे निसार
कई, सहे, हरभार कई.

सलमान—अगर मुने खुतीयो परसे निसार करोगी तो फिर छ-इगी
ठिके सहारे असर करोगी.

रिहाना—जलजे उखु होसला तेरा ओकतो दीवाना दुसरे खुताने घेरा.

सलमान—वाहरे मुहुं नअरा तेरा गंछ क'पुतरी महे.लेमे' डेरा.

रिहाना—यल रिज.सा मतवाला, तुजे उसे सांप ठाला काडी.याला
तु भरजय क'पुतरी जनानेवाला.

सलमान—हत तेरे नअरेमे' गरम मसासा हट न मुंडी हड. जल.के
छुड़ी अय जन हेअतो मंय कयसा रंगीला छपीला सज्जा
शानोशो.कतवाला तरह.हार तेरा यार.

रिहाना—यल पदहार मेरे यारपरसे तुजे कई निसार, कहां तु गलीका
कृता मुरहार और कहां मेरा यार अनवर नामहार.

सलमान—हंय हंय क्या कहा अनवर, वोह अप्तरका पिराहर
रास्तेका पथर मेरे जराजर अरे मेरे कुरन पर हुर अ.स
अ.स करे परी हेम पाजेतो ग.स आकर गिर पडे.

रिहाना—जला महेतो माना अगर मंय महेरणातुंकी सहेली अल-
जेली और तु मुवा लेली मेरा नाज. क'पु'हर विअजेगा,
तेरे घरमे' हय क्या मेरा अ.स कयसे छलजेगा.

सलमान—अरे दीवानी तेरे वीजे मेरे घरमे' क्या हय कभी, सुन
सुखा, यकी, तवा, डोह, हंडी, यपनी, हसपनी, कुअनी,

કાવેડી પ્યાલી, શિરડી, બંવરા લદ્દુ, ચકુ, બજર બદુ, ગિધી-
ડન્ડ, શિર મંચ સંડા મુસ્તંડા. ખુદાકા દીવા હુવા સબ
કુલ મીઠુદ હય. ઓર જો કુલ નહીં હય. વેલ દોચાર
છોટીસી ચીજો નહીં હય. સો કયા હુવા.

રિહાના—કયા કયા હય ઓર કયા કયા નહીં હયે ?

સલમાન—ખાતા, કપડા, દીલત, ઇન્જાત, બસ પહી નહીં, ઓર
ઈસ્કે નહીં હોનેકા કોઈ હરજ નહીં. ન આએકી શાદી
ન મએકા મંમ.

રિહાના—અય બદલગામ અપની જગાન યામ.

સલમાન—અય અહલે ખામ તેરી માંગ મુઠે હજગમ જાનતી હયકે
બત્તીબી કોઈ ચીજ હય, અરે મંચ ખુલામ હુ તો તુ કનીઝ
હય. દોનોકી બની જોડી, એક અન્ધા એક કોલી. તેરી
મેરી જોડી બની. પ્યારી જાન અલ્લાહ સલામત રખેમા.

રિહાના—અય બદતમીજ. બેશક મંચ કનીઝ, નાચીજ. મગર આ-
દમી આદમીએ અંતર કોઈ હીરા કોઈ કંકર.

સલમાન—અરે એકકા હય દુસરા હમસર જયસે કંકર વયસે પથ્થર.

રિહાના—મુવેદી આંખકે આગે નાક સુઝે કયા ખાક.

સલમાન—શુક હય કે મેરે આગે નાક હય. જુલ જાવ શીકવએમ-
આજી જલ્દ હો જાવ વસ્ત્રપે રાજી, જામ મીયાં ખીખી
રાજી. તો કયા કરેમા કાજી.

રિહાના—ચાહે મુલ્કા ખુલાવ યા કાજી. પર પહે તેરે હાથ ન આ-
યગી ખાજી. કિસી ઓરસે કરના હિલ્લા સાજી. જાખાં દરાજી.

સલમાન—અચ્છા અચ્છા ખીખી જાન જાજહી મંચ અપને નામકા
સલમાન કે મહેરબાનુંસે હુ તેરી શાદીકા પયમાન.

રિહાના—

જાના.

દુર દુર જા પડેહો દુર બેઠકર તુ મુંહકો તેરે મુલકું મલ્કાની મજદુર.

સલમાન—દોચાર ધાંતે લે માર લાતે ખાતે બિઠી કર જાન.

રિહાના—જરે જરે મુરખ નાદાન.

સલમાન—યુન પ્યારી તુ માન જારી ન કર તુમાન.

રિહાના—જરે મુજ. ચપતાન અરે જ જ જ

સલમાન—અરે આ આ આ હટ ન લા ખટ ન લા મોસા ઝટપટ દીલા.

રિહાના—જરે જરે દામે લંચુર તુ (જના દોનોંઠા.)

બાબ પહેલા પરદા તીસરા.

બાગ.

(મન્સુરકા બેકસીમેં માતે વિખાધ દેના.)

મનસુર—

ગાના.

બેકલીયાં ડાલી આલીરે મન વામેં,

ફુકત તન મન આહ શાઅમે બનકે તુમ ખીન જાની;

કમસે મેરી જીન્દગાની હોગી હોકે રોગી નીત દિનન રયન,

નીર નયન જારી પાવે જુયા ન ચયન.

ખીરહા છાતી દુખ પાલી.

મહેરઆતુકે ખમાલમેં સુરત હરદિલ સાજ હય, ચશ્મ મિરીયાં

હય જાન પરીયાં હય. કતરા કતરા આંસુ હંય. તુરરા પ્હે

કે સપાલ હય. પારા પારા દિલ હય. જીસ્મે જુદા જુદા હસરત

હય, ઇસ્કમેં દિલગીર બનકર દીલતકા કાદિર બનકર સદા

કરતે હંય ઔર સુના કરતે હંય.

શાએ.ર.

મુજ તરિખકે હાલકી ઉન્કે ખખર કુછબી નહીં;

ઇસ તરફ હય આહો જારી ઉસ તરફ કુછબી નહીં.

(ફરજાનાકા આના.)

ફરજાના—રિહાના અરે જો રિહાના. હય! પ્હે મનસુર સોદાધકી

સવારી યહાં કમ આધ! (મન્સુરસે) અજી હજરત

મિજાજ શરીફ!

મનસુર—દુઆએ લતીફ.

ફરજાના—આજ કહાં.

મનસુર—બસ યહાં.

ફરજાના—સખએ વારિલાત

મનસુર—વહી મઅમુલી ખાત.

ફરજાના—ક્યા મુહખખત.

મનસુર—જહાં હજરત.

ફરજાના—ખુદાકા કહેર.

મનસુર—નહીં ઉસ મહેરકી મહેર.

શઅર.

મહે રખસાર વોહ બેમહેર અગર ખિલ જઅ,
હિલકા ગુન્યા અબી મુરઝાયા હુવા ખિલ જઅ.

ફરજાના—અજી મીયાં દીવાને હો ગયે દીવાને.

અશઅર.

ખવાખ ક્યા દેખા હય રહે આપને સોતે સોતે,

આખર ખોતે હો ઉસ મહેરકા રોતે રોતે;

મનસુર—ફેંક દેગે ઇસ્કો કે રહે હિલ હમારા હય,

કીસીકો ક્યા કીસીકે આપકા ઇજારા હય.

ફરજાના—હાં હાં તુમ અપના સર યહીં ન ફેડો! હમ તોડો!

શઅર.

જન જઅગી સો ખરાખીસે,

હાય ઉઠેગા ન ઇસ રઝાખીસે.

મનસુર—અરે જન દીવાની નાઘનીકી નઘાની હમસે જખાન મિલાતી
હય, તુએ સર્મ નહીં આતી હય, તેરા રખા દેખ ચીર
હમારી શાન.

ફરજાના—ઓહો આલીશાન આલીખાન આપહી તો હય,
અરખસ્તાનકે મુલતાન સય ફરખાયા આપકા ફરખાના મેરી
સમઝમેં આયા!

ગાના.

અણ વાહ વાહણ બાંકે જવાન વાહણ
બડી, ધુમ ધામએ હાંમે બ્યાહણ મહે કિસ્સે કરનેકા ચાહણ.
અણ જાવ જાવ જાવ જાવ રાહ લો તખાહમન ચાહ ચાહનો
ગુમહરાહણ.

મહેરખાતુંકી મહેર તો દુર હયણ,
કહાં તુ હય ખાકી કહાં વોહ ફુરતુરી.

મનસુર—જાવ જાવ નાદાન બેધ્યાન નીડર ઉધર હો,
ચાહ પ્યારસે વાહ વાહસે પાઉં ગાહ માહણ.

ફરબાના—રીહાના અરે રિહાના જરા ધધરતો આના, દેખતો સહી
શીરન ગયે પડ, ગયા હય મહે દીવાના કયા. છોટીસી ખાત
કરતા હય મહેરખાતુંકી મેહરકે લીએ મરતા હય (આના
રિહાનાકા.)

રિહાના—કયુંજ હજરત તુમ ઇન્હો ગલીયોંમેં દિવાનોંકી તરહ.
ખાક ઉગ્રવગે, યા કહીં ઓરબી જાવગે.

રાએ.૨.

મન્ઝ સૌખાર કીયા હય તુમહેં આતે જાતે,
તુમ ઉસી રાહમેં ખિસ્તરહો લગાતે જાતે.

મનસુર—વાહ કયા ખુબ ઇશારા હય, કયા રાહ ગલીયોંમેંબી કિસીકે
ખાપકા ઇજરા હય.

ફર્ક.

એ સખુન સુનાએ કયું, દિલકો કોઇ સતાએ કયું,
રોઅબમેં કોઈ આએ કયું,
દયર નહીં મન્દર નહીં આસ્તાં નહીં બયઠે હંય
રાહ ગુજરપે કોઇ હમકો ઉઠાએ કયું.

રિહાના—તુમ જાનતે હો કે મહેરખાતુંકો કિસ્સે મિલનેકા શોક હય.
જીસે હજાર દરબા તુમ પર શોક હય. કહાં સહબદએ
જહાંગીર કહાં તુ ઉસ્કે દરે દૈલતકા ફકીર.

આશાચા.૨.

તુઝકો લાજી.મ હય કે તુ લેકે મકાં દુર રહે,

આખર ચાહે તો દરિયાસે કુંવા દુર રહે.

મનસુર—કિસ્તરહ આગ જલે ચીર કુંવા દુર રહે,

ચાંદની ચાંદસે બતકાવો કહાં દુર રહે.

રિહાના—ઓ બેશર્મ બેહયા તુ અપની ખાતોંસે ચુકતા નહીં ચીર
યહાં તુઝે કોઈ ચુકતા નહીં.

મનસુર—બસ અબતો બક ચુકી, જખાન થક ચુકી. જાન અપના
કામ બના મેરા સર ન ફિરા.

શાએ.૨.

કયું હમ સખુ.ન રજીલસે કોઈ જલીલહો,

તુઝસે જખાં.મિલાએ જો તુઝસા રજીલહો.

ફરજાના—જહાં હમ રજીલ ચીર આપ જલીલ.

શાએ.૨.

દાગ દિલમે પડ ગએ ચીર પાઉમે છાલે પડે,

અયસકે પાલે હુવેઃઅબ ઇસ્કકે પાલે પડે.

મગર બેઇજજતીકી ઉમ્દરાજ. અયસે અયસે શરીર ઇસ
દરવાજીકી ઠોકરે ખાતે હંય. ચીર અપની બેઇજજતીસે
ખાજ. નહીં આતે હંય.

મનસુર—

શાએ.૨

બક બકસે જાનો દિલ હય અજબ ઇજતેરાખમે

મય ખાત કરકે તુમસે પડાહું અજબમે.

ફરજાના—અજી ઇસ અજબસે જીન્દગી બર નિકલના મહાલ હય.
ચહેતો આદમીકે કાંસનેકા જાલ હય. આપકા કિધર ખયાલ હય.

મનસુર—આ જાલ હય.

રિહાના—દામે મુહબ્બત વોહ જાલ હય. જીસમે બડે, બડે, રખાને કહીવે
શંસ જાતે હંય. ઉજલતે હંય, ફાફલતે હંય મગર કબી
છુટને નહીં પાતે હંય.

કુરબાના—ઓર તુમ અપસે મુનેદગાર બન્દે હંય, ઉન્કે લીએ કદમ
કદમ પર ફરે હંય.

મનમુર—તોઆ તોઆ કહીં જલ હય. કહીં દામ હય. કહીં દામન
હય કહીં દાના હય. ઇસ કાટ રાંસકા બી કુજ ઠિકાના હય.

કુરબાના—બહેન પ્હેતો દિવાના હય મુક્તકા સર ફિરાતા હય. અલો-
તુમબી કિસ્સે ખાતેં કરતી હો.

મનમુર—અજી વદલાહ રજીલ બનાયા જલ્લીલ ઠહેરાયા.

શાએ.૨.

અખજરા હમપર ઇનાયતકી નજરબી ચાહિયે,

હમબી ખવાહાને કરમ હંય હુદર ઇધરબી ચાહિયે.

રિહાના—લોબહેના મુખારિક અમતો સીધે ઢરેપર આએ ઓર
શેખીકા દક્તર જુલાએ અજી સચતો પ્હ હય કે હમ કયા
ઓર હમારી ઇનાયત કયા. હમારી ઇતાઅત કયા ઓર
આપકી હિમાકત અરે તોખાતોઆ આપકી હિમાયત કયા,
હમ રજીલે કંગાલ કમીને કયા જાને ઇનાયતકે કરીને.

મનમુર—અજી તુમબી કિતની કમ અકલ નાદાન હો કે મેરી જુંદીસી
ખાતોંસે પરીશાન હો મંપ હેડતા યા. દિલ લગીસે તુમકો
ખનાતાયા. વર્ત.

શાએ.૨.

જો મહેરખાનુકા ખારા વોહ હમારા ખારા;

લપલી ખારી હપતો લપલીકા હય કુતા ખારા.

ગાના.

મોહનીયા ખારી સનમસે મિલાવો;

જો આહો જો માંગો વહી મોસે પાવો.

રિહાના—પ્હે મુંહ કાલા ઓર મસાલા જાકે ખુશક ખાવો;

મનમુર—મંપ જલા હુ ઇસ્કમેં તુમ ઓર ન આગ લગાવો,

જનમ પ્હે ગુન માનું બિનતી સદા કહું, દેખકે જરત મોરા જીપરા

કુરબાના—ન લો નામ ઉસ ગુલકા ટલો જાઓ,

મત માંદ આંદકો ગહન લગાવોજી;

બનકે બખ્તી યું નહીં ફલકપે ખાક હડાવોજી.

મનસુર—મેરી કસમ તુમ નાહી સુખન થે સુનાવો,
કિસ કંદર સંગલિલ જશકારહો કે રહ મકે નામસે બેગર હો.

સુસદ્દસ.

હોકે મનસુર બસ અબ જાન ગંવાઉંગા મંય,
દેખના તુમકો ગુનેહગાર બનાઉંગા મંય;
દાવરે હંઝકો સબ હાલ સુનાઉંગા મંય,
પુને નાહકંકા ઈવજ હંઝમેં પાઉંગા મંય;
નામ રોચનહો જમાનેમેં જશકારોંકા,
કામ લેતા હું મંય ખજરસે વશકારોંકા.

(ખજર મારને ચાહના.)

ફરજાના—હૈરો હૈરો થે સિતમ ન કરો હમારા દામન પુને
નાહકંસે ન બરો (રિહાનાસે) લો બહેન અબતો ધરકી
જવાનીપર રહ મ ખાવ મહેરબાનુસે મિલાવ આપકા ઇસ્ક
આજમાવ.

રિહાના—ક્યા કહેં તુમહારા જક જનાબપર લાતે હુવે હાથ પાઉં
થરરાતે હંય. મગર ખપર કલ વોહ મસ્તેનાજ અપને
બાગમેં જુલ્લુઆરા હોગા. તો બાતોંબાતોંમેં તજકિરા તુમહારા
હોગા. તુમબી કિસી તકબીરસે વહાં પહોંચ જાના તો હમ
હેડેગે તુમહારી મુહબ્બતકા અરસાના.

મનસુર— ગાના.

મેરી પીરા મિલાવો થે શુરીયાં મુંદરીયાં મિલવાદો.

રિહાના—નિડર નિડર ખતર ન કર,

ફુલનસે બર દામન અમન અમનસે કાટો;
લો ગમકો કમ કરકે દિલ રાખો થમ થમ,
મહેરસે મિલવાકે ચમકાએ ચમ ચમ.

મનસુર—મેરી જાનકો બચાધયે સવાબ આપ પાધયે,

ફરજાના—હાં હાં તુમ ગમકો જુલાદો ખારી પાઓ.

(જાના સળકા)

બાબ પહેલા. પરદા ચોથા.

બા.ગ.

(આના સલમાનકા.)

સલમાન—આજ મુઝે યહાં આનેકા મોકા મિલા અજ કિસી તદ-
ખીરસે મહેરબાનુસે શાદીકા કોલ બેલુઃ. વોહ સામનેસે
સહેલીયાં આતી હંય. અજ કોઇ શરેખ બેલુઃ.

સલમાન—

ગાના.

હાય હાય અલાહરે યહે કયા હુવા,
કયા હુવારે કયા હુવા કયા હુવા કયા હુવા;
અરે કોઇ આવો બચાવો બુવા,
માર ધાડ, તોડ, ફાડ, બાપરે મુવા.

(આના સહેલીયાંકા.)

સહેલીયાં—સલમાન કયા હુવા.

સલમાન—મંય મંય કા કા કયા બતાઉં મેરે હાલ દેદે દોદો.

સહેલી ૨—અરે યહે હાલ કયા કરતા હય હમારે પાસ કુછ માંગતા.
હય કે દો ?

સલમાન—ઉંહું હું.

સહેલી ૩—તો કયા તેરી દો બીબીયાં હંય.

સલમાન—અરે એકલીકી મારા મારી હય તો દો કહાંસે લાઉં ?

સહેલી ૧—તો કયા તેરે દો બેટે હંય ?

સલમાન—અજ પુંછતે જવ પુંછતે જવ.

સહેલી ૨—અરે કયા પુછેં ખાક ખુલ બકાવનકે ફુલ.

સલમાન—અચ્છા તો સુનો મેરે દોસ્તકે દોસ્તકા દોસ્ત દીવાના દો
ગયા હય. ઉસ્કે ગમમેં મંય મિસલે અધા દો ગયા હું
પર અશ્સોસ ઉસ બેચારી દુખીયારીકા હાલ હોગા. દિલ
શરોગે, ગમસે નિદાલ હોગા.

ગાના.

હાય હાય અસ્લાહરે પ્હે કયા હુવા,
કયા હુવારે કયા હુવા કયા હુવા કયા હુવા.
અરે કોઇ આવો બચાવો ખુવા,
માર ધાડ તોડ ફાડ બાપરે મુવા.

સહેલી ૩—પર મુવે તેરે દોસ્તકે દોસ્તકા દોસ્ત કોન હય ! ઓર
વોહ બેચારી દુખિયારી કોન !

સલમાન—સુકન સુકન.

ગાના.

હાય હાય અસ્લાહરે પ્હે કયા હુવા.

(આના મહેરબાનુંકા.)

મહેરબાનું—અરે પ્હે કયા તુફાન મચાયા હય. અરે કોન ! સલમાન !
પ્હે તુને કયા અપના હાલ બનાયા હય.

સલમાન—હાં અબ મેરા દાવ આયા હય.

ગાના.

હાય હાય અસ્લાહરે પ્હે કયા હુવા.

મહેરબાનું—કયા ખીમારી હય જે છતની બેકરારી હય !

સલમાન—પાસે વફાદારી ચર્તે નમક ખવારી મગર પહેલે ઇન સળકો
હટાદો બાઅદ દરિયાફત કર લો.

મહેરબાનું—તખલીયા. (બના સળ સહેલીયોંકા.)

સલમાન—મંચ હું કયસા નકલીયા અબ બાતોંકી કુગડુગી બખતા હું
ધરકો બંદરીયાકી તરહ નચાતા હું.

ગાના.

હાય હાય અસ્લાહરે પ્હે કયા હુવા.

મહેરબાનું—જલ્લ બયાં કરો જે રોજ નિહાં હય અયાં કરો.

સલમાન—

ગાના.

હાય હાય અસ્લાહરે પ્હે કયા હુવા.

મહેરબાનું—વોહ કયસી બાત હય કયસી મુજરી વારિલાત હય.

સલમાન—વોહ અમરી જાત વહ સતનાક હય કે શરકે સુનનેસે
હાલ દિગરથુંદો. ગા પયદા જોશે જુનુહોગા.

મહેરખાનું—સલમાન ખુદાકે લીએ જલ્દ ઇજ્દાર કરે જાયાલ
ધસરાં ન કરે.

સલમાન—ખાનું સાહિબા વહી મજસુન હય કે કહું તો મા મારી
જાય ન કહું તો જાપ કુતા ખાય.

મહેરખાનું—તેરી ખામોશીસે જમાલ દિલ ગબરાતા હય. તરહ
તરહકા ખયાલ આતા હય.

સલમાન—દેખો બન્દા કયા ગુલ ખિલાતા હય. અમ્મો તો સુનિયે
શહજાદે સાહબ દિવાને હો ગયે હય.

મહેરખાનું—હાય કિસ કદર ખબર વહ સતનાક સુનાઇ કે સીનેમે
ઔર આતશે ગમ બડકાઈ. બસા સલમાન તુએ મઅલૂમ
હય કે શહજાદેકી બહેકી બહેકી શુરતાર હય.

સલમાન—હુજુર ગયબકા હાલ જનનેવાલા તો વહી પરવર
દિગાર હય મગર સુરતસે યહે ઇજ્દાર હય. કે દોઈ બદ
જન સવાર હય. શરકા ઉતરના મુશ્કીલો મહાલ હય.

અશીઆર.

નકશો તઅવીજસે આસેબ હય મારા જાતા
યહે વોહ જન હય કે નહીં સરસે ઉતારા જાતા.

મહેરખાનું—હાય જન તક ઉરકી મુહબ્બતમે ગંવા બયહી હું
હાયે મય જુસે સદ અફસોસ હા બયહીહું.
જબ ધરકા યહે હાલ હોતો ફિર જન્દગી વખાલહો.

સલમાન—હુજુર આપ ધસકદર ન ધબરાઇએ. જરા સખ રર-
માઇએ. યહાં એક આમિલ અમસા આયા હય કે વોહ
લપેટ, સપેટ, જમો, અફસું, દેવ, હુત, પલીદ, ખખીસ,
જાદુ, ટોના, વગયરા વગયરા સખ જલાકર ખાક કરેતા
હય. અફરીકાકા ધાએ રવાની અમેવકા ફયલસુરા પુરોપકા
મેસમરાયના, કામરિકા દેસકા સખ જાદુ જનતા હય.

મહેરખાનું—બસા વોહ યહાં આ સકતા હય.

સલમાન—હુજુર શુલામ કાન પકડકર લા સકતા હય.

મહેરબાનુ—તો જા ઉસ્કો લે આ.

સલમાન—લીજીએ રહે લાયા સાહબ. (અપના કાન પકડકર.)

મહેરબાનુ—કયા બેહુદા શુરતાર હય. કયા તુઝપર બી કોઈ જીન સવાર હય.

સલમાન—હુજુર જીન તો નહીં એક પરીકા સાયા આશકારા હય.

મહેરબાનુ—કયા ઝક મારતા હય ગીદી ખર, સવાલ દિગર જવાબ દિગર.

સલમાન—હુજુર ઉસ આશીકકે લીજીએ એક જાનવર દરકાર હય.
અગર વોહ મિલ જાય તો બન્દેકા બેડા પાર હય.

મહેરબાનુ—જાનવર કયસા જાનવર ?

સલમાન—હુજુર જીસ જાનવરકી જુરરત હય, વોહ એક કમ-
નસીબ ખુબસુરત ઓરત હય.

મહેરબાનુ—ઓરત ! ઓરત ! ! ઓર અમલીયાતસે કયા નિસબત હય.

સલમાન—જહાં અમલકા પહીં દરતુર હય, કે જળ તકે ઉસ કમ-
નસીબ લડકીકા સદકા. ન દીયા જાયગા તબ તકે અમલકા
મવક્કલ કામુમેં ન આયગા.

મહેરબાનુ—રહેતો સખ કારે અજબ હય.

સલમાન—અજી હુજુર ! કારે અજબ કયસા રહેતો કારે સવાબ હય.

મહેરબાનુ—કયા જો ઇન્સાનોંકા કાતિલ હય વોહબી સવાબમેં
દાખિલ હય.

સલમાન—તીબા ! તીબા ! ! હુજુર ઉસ્કી જાન ન લી જાયગી.
બહેકે શાદી ખાના આખાદી કી જાયગી.

મહેરબાનુ—ફિર ઇસ વકત મંય અયસી લડકી કહાંસે લાઉં ?

સલમાન—અજી વોહ લડકી ઇસી જગેહ હય ઓર વોહ આમિલ-
બી લાજિર હય.

મહેરબાનુ—કહાં હય ?

સલમાન—અજી વોહ આમિલ તો પહીં શુલામ હય ઓર વોહ

લડકીની આપકી પેશે ખિદમત રિહાના નામ હય. ખસ
ધસસે બન્દેકી શાદીકા કોલ કીજીએ. ઓર શહનશા સાહ-
બકો સહી વ સલામત લીજીએ.

મહેરબાનું—ખયર અગર મજબુરીકા મોકા ન હોતા તો તેરા નિશાહ
કબી ઉરકે સાથ ન હોતા. જા મયને ઉરસે શાદીકા કોલ
દીયા. (જાના મહેરબાનુંકા.)

સાસમાન—અજી ચલોબી ન જીન હય ન પરી હય. યહતો સિર્ફ
બન્દેકી અફસૂ ગરી હય. (જાના.)

બાબ પહેલા પરદા પાંચવાં

કિહ્નોકા મયદાન.

(જહાંગીરકા અફસોસ કરતે હુવે આના.)

જહાંગીર—યા અલ્લાહ કયા અંધેરી હય કયામતકી ફેરી હય
આજકી રાત આશીકેંકો શબે દિરાક યા શબે દયજુર હય
જુરકે સામને જુલમાતકી તારીકીબી કાકુર હય. આજકી
રાત કલકી પહેલી રાત હય. આજકીરાત આસમાની બલા-
ઓંકી વારેલાત હય. યહે વોહ રાત હય જુરમે જંગલી દરિદે
મહુકુજ મસકનમે ગોશાનશીન હય. યહે વોહ રાત હય જુરમે
અયશ પસન્દ ગોશએ રાહતકે મકીન હંય. યહી રાત
આશીકેંકો ખુનેતાહક પર આમાદા કરતી હય. યહી રાત
જુનાકારોંકા શોકે ગુનાહ જમાદા કરતી હય. યહે વોહ
રાત હય જે ગુનેહગારોંકે નામએ અઅમાલકી તરહ કાલી
હય. યહે વોહ રાત હય જુરને ચાંદકે ચહેરે પર નકાળા ડાલી
હય. ધસ રાતકે ડરસે આસમાનકે રૂપેહરી તારે મુંહ
ઢાંપતે હંય. ધસ રાતકે ખોશસે કાતિબે અઅમાલકે દિલ
ઢાંપતે હંય. ધસવકત સબ અમીરો ગરીબ ખવાબમે
હંય. મગર શહનશા જહાંગીર ધસ અબાબમે હય.
આજકલ યહે ખાત સુની જાતી હય કે મેરે વાલિદે મરહુમકી

૩૬ મહાં પર આતી હય. ઇસલીએ મહાં આપાહું અગર
વા.કધ અમસી ખાત હોતો નિહામત ત.અનજુખકી ખાત
હય. ઇલાહી જળ અમસી નેક તીનત૩૬. અપસી બટકતી
શિરે તો ફિર દુસરોંકા હાલતો ખુદાહી જાને. (૩૬કા
જાહિર હોના.) સુખહાન મદદ, રહમાન મદદ, ખાલિક
પનાહ, માલિક હાશિજ પનાહ, તુ ૩.હે રવાની હય, યા
ખલાએ આસમાની હય, તુ ૩.હે મલાયક હય. યા શયતાને
અ.જાજીલ હય. જસ કહો જસ કહો, અય નાસ.જા
તેરી સ.જા મગર હસ્તીમે સુરતે શાહ કયા રા.જા કયા
મકસદ હય જસ કહો જસ કહો. કષ્મસે તુલુઅ.હુવે શાહ
અમક દમકમેં કયું હય ખડા, કયા ઇલતેજા કયા મકસદ
કયા મુરાદ જસ કહો જસ કહો (૩૬કા આગે ઇશ્વારા
કરતે જાના, જહાંગીરકા પીછે જાના. સીનકા બદલના
પહાડોંકા ક.ખરસ્તાન હોજાના.) અમ મેરે ખાપકી ૩૬, તું
નેક હમ યા બદ હય મગર મેરે લીએ ગયખી મદદ હય.
મુંહસે મહોરે ખામુશી દુર કીજીએ દિલકો મસરર કીજીએ.

અશઅ.૧૨.

અપની હસરતકા ન મા.અલૂમ યા અ.જામ હમેં,
કિસલીએ છોડ દીયા આપને ના કામ હમેં.

૩.૬— મર ગએ પર ન હુવા કષ્મમેં આરામ હમેં.
શર્મ આતી હય ખતાતે હુવે અળ નામ હમેં.

અય પ્યારે જહાંગીર મંય તેરે ખાપકી ૩૬. બે.કરારહું ઔર
બ.ડે અ.જાજમેં ગિરફતાર હું.

જહાંગીર—હમતો આપકો આરામસે કુંજે મર.કદમેં સુલા ગએયે
ધે ખ.જાના તહે જમીનમેં દયા ગએયે શિર ઇસ ખાકકે
સોંપે હુવે જીસ્મમેં કિસ્તરહ જાન આઈ ખાખાજાન મુજકો
અપને ગલેંસે લિપટને દિજીએ.

૩.૬—સખ કર જહાંગીર મું ખેતાખાના મેરે કરીખ ન આના ઔર
મુજકો હાથ ન લગાના.

જહાંગીર—આખા જન સમક્ષે પહોંચે મહારાજ ન કીજ્યે મુઝે
આપને પહેલુમેં સોનેકી ધનજત દીજ્યે.

૩૬—સાચકર જહાંગીર અબી તુઝકો કુદરતસે બહોત કામ લેના
હય. અબી તુઝકો ખુનેનાહકકા ઇતેકામ લેના હય.

જહાંગીર—હય ખુનેનાહક ! કયસા ખુન હય. જો બાધસે જીનુન
હય. અય પાક રહ અય ગયબી શરિસ્તે અય પદરે ખુશુ-
ર્ગવાર ખુનેનાહકી તફસીલહો જો દઅવાહો લાદઅવાહો
જહાંગીર તાકે અંજામમેં ન જલ્લીલહો ઇસ ઇતેકામકાલફજ.
સુનકર મેરે હાથોમેં બિજલીકા અસર આ ગયા. બહિસ્ત
મુઝકો નજર આ ગયા.

શએર.

મુસ્તઘદ રહલુઈ રકત બદલને કે લીએ,
જાન આમાદા હય અજ તનસે નિકલને કે લીએ.

૩૭—અફસોસ ! સુન અય દર્મનહ જગર બનહ બાપ દુનિયાસે કયુંકર
અલ બસા હરગિજ ઇસ્કો સાંપને નહીં ડસા, મગર જીસ
આસ્તીનકે સાંપને ડસ લીયા હય વોહ જલ્લીમ તુમહારા
અયા હય.

જહાંગીર—અય આસમાન અયજમીન ! અયજહન્નમ ગવાહ રહેના.

૩૮—હરેર હરેર અય મેરી રંગોંકે પાકખુન જો મલેકા મેરે નજદીક
ઇસમતવાલી થી વહી ઉસ વક્ત મેરે ખુનકી મદદગાર થી
તુમહારે અયાને કાતિલ જહર મેરે કાનમેં ટપકાયા મેરી
જાન ગઈ. અફસોસ ! જેટા મંય હમે આખિર પર તૌબા
ઇસ્તેગદારબી કરને ન પાયા કે મૌતકા વઅદા કરીબ
આયા. મગર સુન જેટા અપને અયાસે આહે જીસ્તરહકા
બદલા લેના મગર અપની વાલીકાકો ન સતાના. ઉસ્કા
કબ્ર સદમા ઉઠાએ વોહ અપને કીએપર આપ પચતાએ
ઉસ્કે ફિલપર પાપકા સાંપ ડસે. અય લો સુખકા સતારા
અમકા. અફસોસ ! અય પિદરકી જાન સિધારો અલ્લાહ
નિગેહબાન (રહકા ગયબ હોના.)

જાહાંગીર—અમ દરગાહે દાવરકે દરબાર, મા હુરો શરીસ્તોંકે અમસર અમ
 જાહિલો જોહલ યા જહરએ મુનબર, અમ રહેકે નિગોહ્યાન,
 શયતાન બસ અમાન તેરી અમાન ચુપચુપ અમ જોહલા
 જ્યાન રહે કયા કલામ, અમ મેરે પારા હુવે જગર, ઓર
 હુમતે હુવે સર, ઓ મેરે શમ્શો કમર શમશીર જલ
 હો કીનાવર તો મંચ યાદ કરે ઓ મેરે કઅબઝો કિબ્લા
 જબ તક હય જહાંગીર કે જરાબી હમમેં હમ તબતક
 આપકી યાદ ન હોગી હમ તો મંચ જુલ જલ આજસે
 તમામ ધન્સાનો હયવાનકો બયાબાનો ખરતીઓ મયદાનકો
 નામ ઇસ મેરે મગજે, પરીશાનસે મિટાઉગા. બસ તેરીહી
 માદ વાલીદે મરહુમ તેરાહી ધરિશાદ ઇસમેરે લોહે દિલપર
 નકશે કલહજર ખુદવાઉંગા બસ તુહી તુ હય, જહાનમેં
 તુહમ દીનમે તુહી દુનિયામેં તુહી તુ હય. હાં કસમ હય
 વહહુલા શરીકકી ઓમકકાર જદાકાર સિયાહકાર ઓરત
 લાઅનત તુઝપર લાઅનત ઓ જલિમ ચચા તુ યહાં
 હય બસા તુ યહાં હય સમા.

શ.એર.

તુ કાલા નાગ કુંકકે ઉરકો ગયા હય માર,
 જન્દા તુઝે છોડું તો મુઝે કહરે કિર દિગાર.

આખ પહેલા ખતમ.

બાબ હુસરા પરદા પહેલા.

સરતા.

(અ.ખરો સલમાનકા ચુકતચુ કરતે આના.)

અ.ખર—કયું સલમાન સુના કબરસ્તાનકા સામાન?

સલમાન—સુના બાબા સુના આજતો ખુદાને બચાયા વર્ન મર ચુક્યે, છન્દગીસે ચુજર ચુક્યે ખુદા બલા કરે ઉસ જુતકા છસ્ને કબ્રસે ગરદન નિકાલી ઓર હમારી બન બચાલી.

અ.ખર—અગે બેવકુદ જુતકા ખયાલ દિલસે નિકાલ ઓર સુનલે સખ હાલ વોહ મુજરસીમ રૂહ હમારે બાદશાહે આદિલ-કીથી છસ્મે જહાંગીરકી હાલત હવયદાકી થી મગર અરવા-હકી બાતે કુછ સમજમે ન આઇ.

સલમાન—કયું જનાબ પહેલેતો હમારે કલામકો કુહ જના અબ આંખોસે દેખા તો સચ માના અબ બતલાઇએ કે આપ અકલમન્દ યા મંય દાના દરજના.

અ.ખર—અબ જહાંગીરસે મુલાકાત હોતો સખ વારેલાત હો.

સલમાન—જનાબ મંયતો ઉન્સે મિલ ચુકાહું ઉન્કા મિ.બજ.તો બિલ-કુલહી બેઇખતેવાર હો ગયા.

અ.ખર—મગર તુને ખાતબી કીથી?

સલમાન—અછ કહેકી બાત, વોહ એક ધુનમે સમાએ હુવે ઓર મંય ખડા સર કુકાએ હુવે જયસે મંયને નજર હીલાઈ તો ઉન્હોને ખુની નજર ઉકાઇ વોહ લાલ આંખે દેખકર મેરીતો જન પમરાઇ.

અ.ખર—બલા શિર તુને ક્યા કહા?

સલમાન—મંયને હાથ ખાંચકર કહા કે હુજુર મિ.બજ કપસા હય. જવાબ દીયા કે બકરેકી અઝમાં કબૂતક ખમર મનાએગી, ચીંવટીયાં પહાડપર ચઢ ગઇ, બન્દરનાલા હુમકુગી બબતા હય. આસમાન ચાર ફિટ નીચા ઓર જમીન દો ફીટ

ઉંચી. અયસી ઉલટી બાતેં સુનકર વહાંતો હોશ ફરાર હો
ગય, મંપને પીછે કદમ ડલાતો ઉંહોંને પ્હે કલામ જખા-
નસે નિકાલા કે લયના કલવા ખીર લયના મમલા ખીર
લયના ખસન્તા ખીર માર ડાલો કલ કરો બેટ દેદો.

અ. પતર—તુને ખ.ડા ગળંજ કીયા જે ચલા આપા. અગર જરાબી
વહાં હેર જતાતો જુરર કુછ ન કુછ મતલબ પાતા.

સલમાન—અજ કુછ હોશકી હવા કરો સુનકરકે લીંગ મંપતો
અયસા ચમ્પત હવા. જખસા ગધેકે સરસે સીંગ અગર
જરાબી મંપ વહાંપર હેર જતા તો મુઝકો આજ કોઈ
જુદાબી ન પાતા.

જહાંગીર—(અંદરસે) ખજરદાર ફરિસ્તો સી.દીપર ન ચડના.

(આના જહાંગીરકા.)

સલમાન—(બમરાકે) આપા અય મેરી મા.છ હઠીં મુઝકો ન પકડના.

(બાગળના સલમાનકા.)

અ. પતર—કયા હય બાઈ પ્હે કયસી સુરત ખનાઇ ?

જહાંગીર—કુછ નહીં ખયર હય.

અ. પતર—ફિર કયું હાસે ગયર હય. તખી અતકા કુછ રંગલી ઓર હય
ખયર અય મહેરખાન વોહતો કીછએ ખપાન વોહ કખરસ્તાન-
વાલી અધિરી રાત.

જહાંગીર—અહા વોહ વારીદાત સય હય અગર મરકે ચક્ષેતો ચાર
કાંધેપર ચડકે ચલે ધરકા કયા જુક હય.

અ. પતર—કયું પ્યારે જહાંગીર વોહ સાય ખેલનેકી મુહબ્બત દિલસે
હુલાતેહો જે રાજ હમસેબી હુપાતેહો.

જહાંગીર—

ગાના.

કયા કરે મરોસા હય જહાં ખરાખ,

યારગાર સારે ખેવકા ખને;

હય પુરા જમાના આજકા જનાખ,

કે દોસ્ત હમમેં રન્ને ગમમેં ઓરહે અખખ.

કમસે એ અતેવાર હો રાજ કયા કહે,
રંગ દંગમેં જુરે હંમ દગા બરે;
હો ગયા જોહાનમેં કમસા ધન્ડીલાખ,
જો ઉસ્તવાર રાજદાર હો વહસ્તયાખ.

અશાઆર.

એવલા દુનિયામેં કિસ કિસકા બરોસા કીજે,
દોસ્ત દુશ્મન બનકે ધનદેતો ફિર કયા કીજે;
જો સીપ અપના સીના ચીરકે નિકાલે મોતી,
ઉસીકા જખ ઉસી પરવાહ નહીં હોતી.

અ. પતર—નહીં પહે મુઝસે હરગિજ ન હોગા.

જહાંગીર—તો કયા તુમ પરવાદારી કરોગે?

અ. પતર—દીલોબનસે દીનોઇમાનસે.

જહાંગીર—બનસે જ્યાદા પહે રાજ હમ, જો મેરી મુસીબતકા
આગાજ હમ.

અ. પતર—બન જાએતો જાએ, મગર પહે બાત જાનાનપર ન આએ.

જહાંગીર—ખમર સુન વોહ મુજરસીમ રૂહ મેરે બાપકીથી અદ-
સોસ જલ્લીમકે હાથસે ખાદશાહ કતલ હો ગયા.

અ. પતર—હંમ કતલ કમસા પહે કયા ધરશાહ હમ.

જહાંગીર—જો મેરી બેરહમ માં હમ મેરે બાપકી કાતિલ હમ. ઇસીને
મેરે ચચાકે હાથસે જહર દિલવાયા ઓર મુઝે સલતનતસે
દુર કીયા.

અ. પતર—અદસોસ દગાબાજ દુનિયા લખાનત હમ તુઝપર.

જહાંગીર—સખ કર અખર અપસા નહો કે જોશે જાનાનસે કુજ
નિકલ જાય. અમી પહે કયુંકર પૂકીન કીયા જામ કે જો રૂહ
મુઝકો નજર આઇ વોહ મેરે બાપકી હમ. શાયદ કોઈ
દુશ્મન દગા કરતાહો. ઇસલીએ જો કામ કરના હમ વોહ
સખ ગીરસે દેખના હમ. ચચો સિધારો મગર લખોંપર
ખમોશી રહે, પહે સખરાજ પરવા પોશીમેં રહે.

(જાના દોનોંઝા.)

બાબ દુસરા પરદા દુસરા.

બારાદરી, બા.ગ.

(સહેલીયાંકા મ.એ મહેરબાનુકે ગાતે હુવે આના.)

ગાના.

સહેલીયાં—નાચેં છુમ છુમ છુમ પ્યારી ગુલશન હપ સખદરા પ્યારી,
નાચેં હિલ મિલ ખિલ હાંહાંહાં;
આજ સાજ કરે મહેર પીયારી રંગ હોડે ગત રાગ છોડે,
બહે સાન કરે આનપે કુરખાન દિલોખન;
આ દિખાએ જલવા પ્યારી ખિલખએગી ક્યારી હાંહાંહાંહાં

મહેરબાનુ—

ગાના.

હેહે મનં તું દાહે જલે,
તુજ પર દિલખરકી નજર નહીં ગરહમ બર હોકર પારજ;
સંકટ સહે ધિર કયું હાય મલે,
બહેતે દરીયાસી ગુજરે હપ ઉમ્મ રહે હામ જવાનીકી;
તન મન જલ જલ ઘડી ઘડી પલ પલ,
બનકર દુશ્મન ચલા દક્ષ જોખન;
હેહે નએ નએ નીતગમ હરહમ જોખના ચલે.

રિહાના—ખીખી મંચ સદકે મંચ વારી છોડો આહો. જરી, રહે
ખયાલ દિલસે દુર કરો, સપરે બા.ગમે તખીઅત મસ-
રર કરો.

અખીયાત.

હેખો ક્યા આરાસ્તા ગુલજર હપ,
મહેરબાનુ—મેરી નજરોમેંતો સખ કુજ ખાર હપ,
રિહાના—હો હો રહે હંચ કયસા ચમન જર્દ.
મહેરબાનુ—પહાં ધસકને કરદિયા બદન જર્દ.
રિહાના—તહીં ખિલે ફરસે ગુલમેં સારે ફુલ,

મહેરબાનું—મિલકે તુમ સખ કરો હમારે કુલ.

રિહાના—સખા ઇતરાતી કયસી જાનિમે શુભજીર દિરતી હય.

મહેરબાનું—સખા દિરતી હય યા દિલપર મેરે તલવાર દિરતી હય.

રિહાના—શુદરકી તરહ, મિલતાં હય જમેહ કતરેમેં સખનમકે.

મહેરબાનું—નહીં સખનમ પહે આંમું હંય હમારે ચસ્મે પુરનમકે

રિહાના—નાજે, નગમેં પે હય ઇના દિલકો

મહેરબાનું—સુનશે વોહ મેરે નાલએ દિલકો.

રિહાના—ચમનકી પેડીયોંપર ઐંટતે તાહસ દિરતે હંય

મહેરબાનું—ખિજાં, આતી હય અપની જીસ્તસે માયુસ દિરતે હંય.

રિહાના—સતાફત કયસી ફવારેમેં ઔર કયસી રવાની હય.

મહેરબાનું—હમારે દિલએ તરસે લીયા હસનેબી પાની હય.

રિહાના—શુભાખ અપના દિખાતા હય કયા સખાંખમેં રંગ.

મહેરબાનું—હમારે ખુને જીમરકા હય પહે શુભાખમેં રંગ

રિહાના—અશ્સોસ ! જવાની ઔર પહે જોશે નાતવાની.

અશઆર.

ન દોદિલકો તુમ ઇજતેરામ અપને હાયોં,

મિટાઝી ન ફસ્લે સખાખ અપને હાયોં.

મહેરબાનું—મિટતીહય જવાની મેરી તકદીરકે હાયોં

કુછ ખન નહીં પડતા મેરી તદખીરકે હાયોં

અખ હસ્કોહો આરામતો તકલીફ હમેં કયા.

દિલખિક ચુકા હય અપના જહાંગીરકે હાયોં

ફરજના—ફુજુર

કુસુર આપ હમારા અગર મઆર કરેં,

તો અર્જ ખિદમતે આલીમેં સાફ સાફ કરેં.

મહેરબાનું—કહોં કયા અર્જ હય જીસ્કા ખયાન રજાં હય.

ફરજના—ફુજુર મનસુર જે વજીરજાદા હય. વોહબી તો આપ

पर दिलवादा हय. आपकी सहज्ज्वा जहांगीरका प्ररक. डय
धतना ज्वादा हय सुरत सीरतमें वोहनी नेक हय.
हजारोंमें ओक हय.

महेरभानु—

अशआर.

हजार हयके दिलमेरा मेरे जस में नहीं.

सीवाये उसके किसी औरके हवसमें नहीं;

नहीं दिल मानता कमजोर क्या तारा हमारा हय,

छसे रहे प्यार करता हय वही प्यारा हमारा हय.

रिहाना—
इरजाना—

गाना.

मान मयल न यल यंयल ययल दिलभर हय परीया,

महेरभानु—करवो पार जे जाया सांवरीया कर शादी आभादी
उनसे सुंदरीया.

रिहाना—इरजाना—शान हलक तलक हांहां यमक इमक हां हां
लटक मटक हांहां जटक पटक हां हां

महेरभानु—नदिसल बीकनीया जडी कुटनी जडी जुतनी धधर उधर
नजरीया जयसे जंदरीया नाये अठरीया
हुंहे उछल मयल हां.

अशआर.

कहांतक धन्कार होगा आधीर सितम कहांतक रहे दिलआके.
कभी तो दहेगा जेकरारी कभी तो पुछेगा दाल आके.
हलक मुसीबतका सरपे हुंटे करे वोह वअहे हजार जुटे,
जयाल उसके न हमसे छुटे हजार हो सामने जलाके
रहे न अय हम कीसीके कापील के से युका ओक जेवरा दिल
न मेरी सुरतपे होना मायल मज्ज, न पाओगे दिल लगाके.

मनसुर—अहे हंय जिहमतमें कणसे आके जरातो दहेना नजर उठाके
गिया युके जस सता सताके जने गुनेहगार दिल लगाके

गाना.

धरकमें जेकलहुं मन दरवा जरा लागो अय प्यारी रहे जरना

અપરાધે દુરુદ દેવતા દિલસાદ હોવે મતવાલો
 તોરી જ્ઞાન બંદે જન અધાદ કામ બનાવે મનસા મનકી પાવે
 અંદ્ર બંદનીયા ગોરી મોહનીયા મીર્ગ નયનીયાં ગુલલાલા
 જન નુરમેં મહેરે બાલા છોકો આજ જલા.
 આવો આવો હુઆઓ રીઝવો જના મીલે સવાળ દિલકો ધરકરવા.

મહેરખાનુ—

અશ.આર.

તુમહારે ધરક.કા મુકપર અસર હોવે તો મંમ જનું,
 કોઈ સદમા જે મેરી જનપર હોવે તો મંમ જનું.

મનસુર—હ.કીકતમેં કયામત હોતા હમ ઇસ દિલકા આજના,
 પસન્દ આજમ લયલીકો ન કર્યું મજનું સા દીવાના.

મહેરખાનુ—

મુ.ખમ્મસ.

મકલુલકો જ.માનેમેં કાતિલ અ.જ.જ. હમ,
 કાતિલકો તેજ. તેજ.કો બિસમીલ અ.જ.જ. હમ.
 ગુલકો સદા દુગા.ને ઇ.ના દિલ અ.જ.જ. હમ,
 મજનુકો અપની લયલાકા મહ.મિલ અ.જ.જ. હમ.
 દિલમેં હમારે વોહ હમ જે હર દિલ અ.જ.જ. હમ.

મનસુર—

અશ.આર.

મુદઆ દિલકા જ.સા હમકોબી સમજાને દો
 જે હમ દીવાના ખ.માલ ઉરકા સનમ જાનેદો.

મહેરખાનુ—મંપકું લયલા મેરે મજનુકો જ.સા આને દો
 ખુબ ગુજ.રેગી જે મિલ બયઠેજે દિવાને દો.

મનસુર—અબ ઉન્હેં આપકી પરવાહ નહીં

મહેરખાનુ—મહ કબી ધરક.મેં હોતા નહીં

મનસુર—મુસીબત આ.શીકી.કી આ.તીરે ફરહાસે પુછો

મહેરખાનુ—અસર ઉલ્લટકા શીરીં કે દિલે નાચાહસે પુછો

મનસુર—બહોત નાલેકીયે ગુલને ખ.ખર લી કુછ ન ગુલખુલકી

મહેરખાનુ—ઉડી. જુ બનકે ગુલસનમેં સખાહત આરિજે ગુલકી.

મનસુર—હુવા કયા ક.યસકા અન્નમ ઉલ્લટ ઉરકા કહેતે હમ,

મહેરબાનું—બની માત્રમ નથી લયલા મુહુબ્બત ઉરેકો કહેતે હંય.
 મનમુર—આપકા જે ધરયાદ હય વોહ હમારેહી હસ્ને મુરાદ હય,
 મા આની ઇસ્ક દોનો જનિબસે હોતા હય. આશીકબી
 માઅશુકકે લીએ જન ખોતા હય.

શ.એર.

શિર મેરે સાથ છે સાહબકી જફાએ કયું હંય,
 હમપે છે જુદમ રકીખોસે વશાએ કયું હંય.

મહેરબાનું—એ જાત જુરર હય ઓર યહી ઇસ્કો. મુહુબ્બતકા
 ફસ્તુર હય. મગર જે અસરીસે હર શખ્સ મજબુર હય.

મનમુર—તો કયા હમારે ઇસ્કકા આપ પર કુછબી અસર નહીં.

મહેરબાનું—ઇસ્ક. જે જેઅસર હો ઉરકા યહી મુજર નહીં

મનમુર—જે અસર ઇસ્ક. વોહ કિસ્કા હય.

મહેરબાનું—આપ જુદ જનતે હંય જુસ્કા હય.

મનમુર— શ.એર.

જીસે તુમ આહતે હો ભોગ ઉસે દીવાના કહેતે હંય,

મહેરબાનું—કહે દિવાના સખ હમ નાજે. માઅશુકાના કહેતે હંય.

મનમુર—ઓ હટ ધરમ બેચરમ કયા ઇનસાફ ઇસીકા નામ હય.
 જે તુ ઉસપર મરે ઓર વોહ તેરા ખયાલબી ન કરે.

મહેરબાનું—એ જાત જુરર હય ઓર યહી ઇસ્કો. મુહુબ્બતકા
 ફસ્તુર હય, ઇસ્કકા પાયા આપકે સમજમે નહીં આપા
 અગર જહાંગીરકો મુજસે નફરત હય તો મુઝે ઇસ કહે
 ફિરાકમે લજ્જત હય. જે આંખસે દુર હય વોહ દિલસે
 નજદીક હય. જે હાલસે જેખબર હય વોહ ખયાલમે
 શરીક હય.

મુખ.મમસ.

ખોલકર અસ્મે હકીકત જે બિલા એકસે એક.

તો જુદા હો ન કબી હોકે જુદા એકસે એક.

મનસુર—ક્યા નિબાહેમા જમાનેમેં વધા એકસે એક.
સાદહે એ હોરમેં એક દિલ નહુવા એકસે એક.
દિલકે દો હર્ફ હંય વોહબી હંય જુદા એકસે એક.

મહેરબાનું—જવ જવ મેરા સર ન ખપાવ (જાને ચાહના.)

મનસુર—કહાં જતીહો જરા ધિરબી આવ.

મહેરબાનું—જવ ખખરદાર ! મુઝે હાય ન લગાવ.

મનસુર—અહુ ખસ જયાદ ન સતાવ.

મહેરબાનું— જાના.

તોરી મનકી કધુ ન પુરી હો આસ કાહે સતાએરે,
મુઝપે સિતમ કાહે કરે જીયારમેં સોચ અરે.
પાએ પાએ નાહી જીયાકી આસ હલકી ચહે ના તોરી ખતીયાં,
દામનકી ખરાબ આખ જીન કીયા દીયા ચમક તાબ;
ખીજલી છતીયાં તલમલાએ જાનકો જલાએરે.

રાએ.ર.

દિલ સતાના કિસી મનસુરકા હય કામ ખુરા;
યાદ રખના કે હય ઈસ કામકા અંજામ ખુરા.

અગર તુમકો હમસે મિલનેમેં આર હય, તો હમેં બદલા લેના
ક્યા દુશવાર હય. (જાના મનસુરકા.)

મહેરબાનું— જાના.

દુશમન મોરા ખન ખન દીનન રખન,
ખાલા જોખન કરે ચયન હરન;
દુનિયામેં કિસ ગુજળકે આજાર,
કહીં દુશમન કહીં આશક જાની;
જુસ્સો તકત વોહ ન હાસે નયન.

(જાના જહાંગીરકા.)

અરા.આર.

હંધર મુંહ ફેર મંય ફરખાં મેરે અમ નવજવાં આશિક,
તુ અપની મહેરબાનુપર ન હોતા મહેરખાં આશિક;

જહાંગીર—

મેરા આશિક ન કોઇ ઓર ન મંચ ખુદ ના તવાં આશિક,
મંચ મ્યા જનું કહાં મા આશુક હોતા હય કહાં આશિક.

મહેરબાનું—

સુખમસાત.

મુનાસિબ થાકે અપ પ્યારે અપાં હો રાજદિલ હમસે,
ધુપાયા આપને યું બદગુમાં હો રાજદિલ હમસે;
મુનાસિબ હય ન જહીર જાનો જાંહો રાજદિલ હમસે,
રહે ગયરાંસે સરગોશી નિહાં હો રાજદિલ હમસે.
રહે કુદરત હય કુવે હમ આજ કયા બે એ અતે બારાંમે;

જહાંગીર—

અબસ ના કામીયાં હંચ હમ સરીરા કામમે ઉસ્કે,
ખલલ પડ જાયગા ઇસ રાહતો આરામમે ઉસ્કે;
કરસ કયા હય છુરી હમે એક દિન અન્જામમે ઉસ્કે,
બહોત દુશીઆર રહેના તુમ ન આના કામમે ઉસ્કે.
કહીં સેયાહની ખુલખુલ દુવા હયે દોસ્તદારાંમે.

મહેરબાનું—

ગાના.

કાહે છોડે પ્યાર દિલબરરે આહે મોરે યાર,
પ્યારારે સુખન મોરે જાન તન મન સખી કાં વાર;
મનમે રન્જ કાહેકો કીનો તજે યાદ સારી દીનો,
કંચ કયું છોડે હો મોરા પ્યાન લાગારે મોહે મોહબાન.
ઉધ ઉધરે કીની ખારજર.
હમતો તુમપે જાન હંચ દેતે નહીં દાદ હમારી લેતે,
સખ તુમ કમસે શકે આહ ન્યારી હય ચાહનેકી રાહ;
ઉધ ઉધરે મંચતો બમડી હાર.

જહાંગીર—

સુસહસ.

મંચ નહીં હરગિજ જમાનેમે વશકે વાસ્તે,
દિલ ન મેરા ઓર ન મંચ હું દિલરખાકે વાસ્તે;
તુમ વશકે વાસ્તે હો યાં જશકે વાસ્તે,
હું હો કોઈની જુદમે ના રવાકે વાસ્તે.
સુઝસે નરત કીજમે; બસ અબ ખુદકે વાસ્તે.

મહેરબાનું—

અરે, આર.

અય શુભે : ખુશરંગ વોહ રંગે વધા જાતા રહી,
કયા હમારા આપકા વોહ વાસ્તા જાતા રહી;

જહાંગીર—કયા કહું દિલસે મુહબ્બતકા મંજ જાતા રહી,
અયસા કુછ દેખા કે સારા હોમલા જાતા રહી.

મહેરબાનું—હાય આજ મુઝકો સાંખિત હો ગયા કે આપકો મેરા
ખિલકુલ ખયાલ ન રહી.

જહાંગીર—બેશક પહેલે તો મંપને સુના સુનાયા યા, મગર અબ
પકીન કુવા કે મુહબ્બત કોઈ ચીજ નહીં. ઇસલીએ આપકો
મરકબી કોઈ અજીજ નહીં.

રા. એર.

હસીં ખયાલે મુહબ્બત જરા નહીં રખતે,
એ હંય વોહ કુલ જો ખુએ વધા તહીં રખતે.

મહેરબાનું—

મુસદ્દસ.

કોઈ હોગા અયસા કે છરને દગા ફી,
મગર મયને કયા આપકી હય ખતાકી;
અગર આપ ખિગડે તો હમપર ખિનાકી,
કસમ ખાકે કહેતી હું અપને ખુદાકી;
નહીં મુઝકો આદત હય હરગિજ જકાકી.

અખીયાત.

જહાંગીર—ઓરતોંમેં એ સિતમ ગારીયોંકે તોરતો હય,
ન સહી તુમ મગર ઇસ રંગમેં ઓરતો હંય.

મહેરબાનું—એ હય કિસ મુઝકા હસ્તુર ખતલાએ બલા કોઈ,
ખતા કોઈ કરે દુનિયામેં ઓર પાએ સંજ કોઈ.

જહાંગીર—ખોશયા જનકો શુનાહોંસે શુનેહગાર ખને,
જનસે ઉમ્મીદે વધાયી વોહ જશકાર ખને.

મહેરબાનું—તો કયા આજસે મંય નાઉમ્મીદ હો જકં.

જહાંગીર—અલખતા જ્યસે મંય. મુસમતસે નાઉમ્મીદ હો ગયા.

મહેરબાનું—કહ આપને મુઝે દીયાયા વાપસ લે લીજીએ.

જહાંગીર—વોહ કયા ચીજ હય બમાન કીજીએ.

મહેરબાનું—એ રમાલ જે મુહબ્બતકે દુલોમેં બસાયા થા મગર
ધરમે વોહ ખશાયુ નહીં રહી. ઓર વયસી મેરી આબ-
રબી નહીં રહી.

જહાંગીર—અહા કયા તુમ સાદિએ હસમત હો. ?

મહેરબાનું—કયા ફરમાયા ?

જહાંગીર—કયા તુમ હસીનબી હો. ?

મહેરબાનું—ધરકા મતલબ ?

જહાંગીર—ખુદાઇ ગુજળ કહરે આબ.

મહેરબાનું—એ કયસી તકરીર.

જહાંગીર—ખુબીએ તકદીર.

મહેરબાનું—પ્યારે જહાંગીર વોહ જમાના કહાં ગયા કયા મુરક
રાયગાન ગયા.

જહાંગીર—હાં મંય કબી તુમકો ચાહતા થા.

મહેરબાનું—એશક પહેલેતો આપકા અયસાહી બયાન થા.

જહાંગીર—મગર કયા કાબિલે હતમીનાન થા.

મહેરબાનું—તો દગામાજ કૌન કહેરા ?

જહાંગીર—વહી.

મહેરબાનું—વોહ કૌન ?

જહાંગીર—હસને એકકો મારા દુસરેપર હવારા.

મહેરબાનું—અય દિલ્લીઆરા એ કિસ્કે તરફ હય હવારા ?

જહાંગીર—ખયર અબ આપકે વાલિદ ઈમાનદાર કહાં હંય.

મહેરબાનું—અપને ખિલવત ખાનેમેં.

જહાંગીર—હાં ઉન્કો કિસી તહ ખાનેમેં બન્દ રખીએગા. અગર
ખુલજીએગે તો બન્દગાને ખુદાકો તકલીફ પહોંચાએગે
અચ્છા લીજીએ અહાહ નિગેહબાન.

મહેરબાનું—મુઝે કયું હોડતે હો પ્યારે.

જહાંગીર—ચલ હટ જા દિનારે. (ચલે જાના જહાંગીરકા.)

મહેરબાનું— ગાના.

જીયા કાહે આહે સહેનારે,

મર રહેના જીવન અપ સોહેનારે,

સીના જલે આહે બાને ન જીના સધયાં જો પીત નિપાહેના;

આહતમેં ગમ સાથ લગે હંપ,

રાહત પાના પહે આહેના ગાહેના મોહેનારે. (જાના.)

બાબ દુસરા. પરદા તીસરા.

મહેલ.

(સલમાનકા સહેરા બાંધે હુવે આના.)

સલમાન— ગાના.

કરૂં આજ દુલનસે મંચ શાદી હો હો હો,

બનકે દુલાતનકે ટુલા મનસે જુલા ગમ સારા;

સાંવરા સલોના પ્યારા પ્યારા હું ધરખારી,

દુલનસે મીલન સજન મોહન આગે બડે ઠાઠ બાકસે.

શાદ શાદ બન દામાદ.

પાંચ સાત હોંગે બચ્ચે લડાહુગા લાડ દાલ બાત હુંગા,

બાવા બનુંગા પ્યાર કરૂંગા બેટા કરૂંગા ધરખારી.

હાં હમબી રાજ મોજકે બાપ, વજરેકે જવાંધ, મગર ન બિચોના

હય ન ચાર પાધ, શિરબી વાહરે હમ બીર હમારી કિસમત. કમળખ

સોતે સાતે અબ જાગે આર જાગેબી તો અપસે બે લાગે કે શીકારી

કુતેકી તરહ, નાકકી સીધ વજરેકેહી ધર બાગે. હત તેરેકી બહોત

દિનાંસે કહેના નહીં માનતી થી મગર મંચનેબી વોહ જાદુ ચલાયા

કે મહેરબાનુંસે શાદીકા કૌલ લેકે આયા. આર વજરસે તો કહીં

સહેરા મંગાયા. આર દુલહા બનકે આયા. મગર બાપ પહે મઆમિલા

जय. जेठ्य हय. के मेरी जेरका न कोध आप और बाध हिर
 मय किरका न'वाध. ससरी हय न ससरा सावी हय न सावा हय
 न कोध आहनेवाला हय. जयर जध देभा जयगा उसीको सय
 समज बेजे. यही सुसरा यही सावा यही आप और यही बाध
 मगर थोली किस कामका के आवलमर नाता और गाडीमर सगाध.
 वोह मेरी लुगाध किसनाजे. आहके साथ आ रही हय. अय नरा
 नयनोंसे नयना लडाह धसिको लुभाह. हाय हाय थेतो आंभ निडा-
 लती हय. पंयतरे संभालती हय कहीं भीजलीकी तरह. जडपतो
 नहीं लगायेगी. मुजे सुहा समजकर गडपतो न कर नयेगी. (आना
 रिहानाका.) अय हिलजन जलुयिरतान पुनेके पके तुजे पिवाह पान.
 रिहाना—अरे मुवे मनहुस धस तेरी सुरतको और कहीं नके
 जहा मुजे अपना काला मुंड न दिपा.

सलमान—क्या मेरा मुंड काला हय तो छेरे, धरकाबी अके
 मसालेहा हय धरको जताहुं, और विलायती सायुनसे
 गोरा जन जता हुं. जयतो मुजे प्यार करेगी अपने गलेका
 हार करेगी.

रिहाना—अरे मुवे किसलीये सायुनकी आगर जोता हय. लला
 धाज. कही धोनेसे जछलली होता हय.

सलमान—वाह कयुं नहीं होता, मयने अपने हाथसे जछडे जनाये
 और वे अयसे जनेके पुनेके धोइहोइमे जत कर आये
 और धन्याम पाये.

रिहाना—वोह कौन ?

सलमान—अके तो तुही पड़ेले कयसी लाते जाइतीथी लइतीथी
 मगर सलमान डायवीनने अयसे सायुक लमाये के सय
 नाने. नयरे सुलाये.

रिहाना—मुवा डिहाती कयसी गय मारता हय शर्मली नहीं
 आती हय.

सलमान—हाय अयसे देवेका धर मही हुवा जता हय, अरे मेरी
 मुद. जयतकी टोकरी नवान छोकरी अगर तु मुजसे आगुर्दी

હોતી હય તો મયબી તેરી મુહબ્બતસે દરગુજર કરતા હું.
ખાલીસ્તખાનકી ગટરમેં અબ રોટી ખાકર કુખ મરતાહું.

રિહાના—મેરી ખલાસે મેરી પયગ,રસે પિખાણ. છુટેગા. મુઝે ચમાર.

સલમાન—કયું અબબી ખુલાતી હય : કયા નહીં, આંખસે આંખ
મિલાતી હય યા નહીં, કુછ દાલ નહીં મલતી, અય દિલબાન
સફેકે, બકરેકા સવાસેર મોસ્તિ તુખપર કુરખાન.

રિહાના—હટ તુઝે મવાનીકી બેંટ ચલાઉ તેરા કસેજ ખાઉ, સય
હય લાતકા આઘી ખાતસે નહીં માનતા ચમારકે દેવકે
જુતોંહી કી પુજા આહિયે. (જુતી ઉઘા કર મારના.)

સલમાન—અરે બાપરે હસને છુરી મારી ખ.જર મારા. મોંક દીયા.

રિહાના—અરે તોયા ! મંપને પ્હે કયા નાદાની કી પ્હે, મુવા ઠહીં
મનેતો નહીં પડેગા. સાપક કલેજમેં. જુતીયાં લગીં જો
બેહુશ હોકર ગિર પડા.

સલમાન—(ખુદસે) હાં પ્હે મલેપડ. પ્યારકા અસર ઠીક હોગા.

રિહાના—અરે છિટ્ટો કયા કહેકર પુકાઈ ?

સલમાન—અરે મીયાં ! મીયાં ! !

રિહાના—અરે મુવે.

સલમાન—તેરા બાપ !

રિહાના—અરે માટી મીસે.

સલમાન—તેરા દાદા.

રિહાના—અરે બાઈ.

સલમાન—અરે આપ આપ.

રિહાના—અરે બાઈ મુઝસે તકસીર હુઈ સો મુઝે મઆપ કર !

સલમાન—અરે દીવાની મંપ મર ગયા સો કયા મંપ મઆપ કરે ?
તુનેતો મુઝે જુતી નડી વોહ મેરે કલેજકે અડી. અરેરેરે.

રિહાના—કયા સયમુય પેટમેં જુતી પુસ મપ !

સલમાન—નહીં તો કયા મંપ મુઝ કહેતા હું, પ્હે દેખ પહાં હય
જગરકે અન્દર નિહાં હય. અરરર.

રિહાના—અખ યે બાહિર કપસી નિકલેભી !

સલમાન—મંયબી તો યે સોચતા હું મગર એક તલખીર હય.
અમર તુ મુઝે એક બોસા દેગી તો શાયદ ઉરકે અસરસે
બાહિર નિકલે, નહીંતો મંય મર જાઉંગા. જહાનમમેં
જાઉંગા. ખબીસોંદી પારલામેંટ બિઠાઉંગા. તુઝપર વારંટ
નિકાલુંગા તુઝકો પકડ ખુલાવુંગા અરરર.

રિહાના—(ખુદસે) ક્યા ઇસ મુવેકો બોસા હું કાલે કલોટેકા મુંહ
આદું ! મર કયું નહીં જતા મુવા.

સલમાન—અરે ઓ કન્સટર, ઓ જમ્અદાર, ઓ હવાલદાર, ઓ
મહેરબાનું અરે વાહવાહ યે અચ્છી શાદી હુધ, શાદીકી
બરબાદી હુધ.

રિહાના—અરે ચુપા ચુપા ! યા ખુદા અખ કોઇ તલખીર જતા.
(અનવરકા મએ દો આદમીઓકે બુતોંકે લીઆસમેં આના.)

અનવર—અરે યારો દેજો મંયને જો આદમી કહાયા વોહ યદી
હય, હોશીઆરો ખબરદાર હો જવ.

રિહાના—અરે બાઈ તેરે હાથમેં બોસા હું તો ન ચલે?

સલમાન—અરે હાથકા તો ક્યા બલે નાકકાબી બોસા દે તો નહીં
ચલે, યેતો ગાલસે પટકી લગાઈ હય. ઇરકે અસરસે
બાહિર નિકલે.

રિહાના—અચ્છા તો લે મુવે. (સલમાનકા બોસા લેને ચાહના
બુતકા આના.)

દોનોજુત—ખબરદાર ! બદકાર ! ! (સલમાનકા ખોદસે કાંપનાં, રિહા-
નાકા બેવુશ હોના.)

સલમાન—અરરર યે બલા કહાંસે આઈ ? કીન લોના ચમારી
માઈ કે કલવા ખીર.

જુત—ખબરદાર અમર જરાબી નજર દિલાઈ તો સમજ લે કે તેરી
કંબ. આઈ ચલ સરસે સેહરા પગડી ઉતાર.

સલમાન—અચ્છા મેરે સરદાર (સહેરા ઉતારના, અનવરકા પહેનના.)

અનવર—વાહ વાહ મુજ્જા, નલ્લાહ કયા સહેરા હય, ઓર સહેરેકી બહાર હય.

રૂબારૂ.

ચીનક આલમ હય રહે ગયરતે ગીહર સહેરા.
મોતીયોંકી કહીં મોતીસે હય બદલ સેહરા.
ખુશખુસે ધરિકી મોઅતર હુવા જતા હય દિમાગ,
અલ્લાહ અલ્લાહરે રહે ટુલોંકા બના હય સેહરા.
અબ મંય મસલેહતન સલમાન બન જતા હું,
મતલબકા રૂપ બનાતા હું.

સલમાન—હો અબી એક મુરદેકા સવાલો જવાબ હોતે ન પાયા
ઓર દુસરા મેરા માં જયા કહાંસે નિકલ આયા । અગર
યહાંબી રક્ષવતકા કામ હય. તો અયસે ક.ખરસ્તાનકો હમારા
સલામ હય.

રિહાના—(હોશમેં આકર) યા ઇલાહી રહે છુત હોન બહ ખિસાલ
મંયને ખવાબ દેખા હય યા ખવાલ.

અનવર—અરે હાંહાં કહાં દેખા કયા દેખા.

રા.એર.

કહમ રખ સકે દેવ કયા જાન હય.

ખડા યાં તુમહારા હતુમાન હય.

સલમાન—અરરરર રહે લુટીયા હુખ ગઇ બન્દા ઇધરહી લટકતા
રહેગા. ઓર ઇન્કા કામ બન જાયગા. મગર રહે કહાં મરતા
હય. કમખ.ખ જાનતા નહીં કે બન્દાબી સરપર કશન બાંધે
દિરતા હય. અરે બાઇ જાતાતો સહી રહે હરકત કયસી
માર બમહુંગા ખુરેંકી અયસી તયસી. કયું કમખ.ખ નહીં
માનતા દેખ કમર તક ગુસ્સા આકર રહે ગયા. (સલ-
માનકા મારતે જાના સુતોંકા આનકર ડરાના.) અરે અબ
કયા કહું મેરી અમ્માંકો ખુલાઈ યા કુહ મંય અપની બહા-
દુરી દિખલાઈ । અરે બાઇ મગર રહે કયા જંજલ હય હુમે
કોરા પિટે લડીયાલ

અનવર—અરે બાપ અગર યુંહી છુટા રહેગા તો શોર મચાયગા.
બહેતર હય ધરિકો રસીસે બાંધા.

(ભુતોંકા સલમાનકો બાંધના.)

સલમાન—

શએર

પીટ પીટકે ગદડી અને ઓર લાખોં ખાએ ધાવ,
મુરગીને સંકટ સહે ઓર બચે ખાએ પુલાવ.

અનવર—કયું જોડજોડો પદાતે હો યા નહીં? નહીંતો તુમહી
કાજી બન જાવી શાદી રચાવ.

સલમાન—અબે મુજી જખાન અપની સંભાલ કિસકો જોડે બનાતા
હય કંગાલ.

અનવર—અરે બુલ ગયા અમ્માજન! (આના ૪૨જનાકા.)

ફુરજાના—પ્યારી કાજી સાહબ આતેં હંય, તૈયાર હોજાવ.

(આના કાજીકા.)

કાજી—આપકો મન્જુર છે શોહર નેક સિરાત હય ?

અનવર—

શએર.

મહેરમાનુંકી મહેરમાનીસે મિલતા હય છે હાત,
તુમ કયા ઉનસે બદકર હો જો કરતેહો અપસી ખાત.

કાજી—કોન હય ધરકા વકીલ ઓર કોન હય ધરકા ગવાહ.

અશઆર.

બાપ મેરા હય વકીલ ઓર માં હય મેરી ગવાહ,
તુમકો ધન ખાતોંસે કયા જલ્દીસે પદો અજ નિકાહ.

કાજી—પ્રથ રહો દુનિયામેં તુમ સરસજન હો કુલો ફલો,

અનવર—એ હમારા કામ હય તુમ મહાંસે બાગો ટથો.

(કાજીકા જના.)

(રીહાનાસે) પ્યારી ધધરતો દેખો.

શએર.

મુદદ લાખ ખુરા ચાહેતો કયા હોતા હય,
મિગડી જન જાતી હય જગ ફજલે ખુદા હોતા હય.

(મહેરા ઉતારના.)

રિહાના—કોન મેરા પ્યારા અનવર ?

અનવર—અમ મેરી રિહાના દિલવર.

સલમાન—અરે કોઇ આવ યહે બદસરત આઢમી મેરી આખર મેતા હય. મેરી જોરસે બગલગીર હોતા હય.

રિહાના—અમ જન મંય આપકો સમજતીથી સલમાન મગર કયા હીલા બહાના હુવા કિસ્તરહ યહાં આના હુવા.

અનવર—પ્યારી જળ મંયને તુમહારી શાદીકી ખબર પાધ એક બીજલીસી તડપ મેરે દિલમેં આધ વહીં મંયને યહે ખાત અખરકો સુનાઇ અળ અપના ઉઠક હો ગયા. કીસી ખાતકા ખટકા ન રહા. અય પારો ઇસે રાતબર યુંહી બંદ રખના. અગર છુટ જાયગા તો અપના સળ કામ બિગડ જાયગા.

સલમાન—અરે બાધ અખતો સુઝે ઇસ મહીસે નિકાલો મેરે સરસે આરત ઠાલો મંયને જો કબરસ્તાનમેં તુમહારી મસખરી-કીધી વોહ સુઝકો મઆર કરો. મંય તુમહેં કુસોંકી આઢર ચઢાઉંગા તુમહેં બકરા બેટ ફુંગા. આહેતો તુમ દોનો મેરે પાઉં પડો. (જુતોંકા સલમાનકો ઉઠાના સલમાનકા ચીઘાના જુતોંકા લે જના.)

બાબ હુસરા   યરદા ચૌથા.

રાસ્તા.

(સલમાનકા ગાતે હુવે આના.)

ગાના.

સલમાન— દેખો દેખો દુહાકી ખુબ ગત બની,
મીલી હુર ચઢા તુર.
પડા ફન્દા જુલ મઈ શાદી હો હો,
મઈ બની ભાગ ધરધના.
રહા બના શંક કર ચના.
શાદીકે એવજ બરબાદી.

વાહ વાહ અચ્છી શાદી હુઈ સુખ દાનલાહ વલાહ અપરા
 દુહાબી કહી દેખા હોગા કે નીચે સર ઉપર યાંગ બમસે ભાંગમતીકા
 સવાંગ. અજી પહે કહોકે જન સલામત મય ગઈ વર્ત શાદીકે ચેવજ
 કંઈની તૈયારી હોતી: ઓર સેહેરેકે બદલે કાપર પુલોંકી આદર ચાલી
 સાહજાદે સાહજતો ઇસ્કમે દીવાને બનકર દુનિયાકો ફરામોશ કર
 બપડે ઓર નોકર આકર બુકે પ્યાસે અપને ઘર બપડે.

શાએર.

જન્મગી બરતો મરેથે જર પરતીકે લીએ,
 અખ જહાંમે છતે હંપ હમ ફા.કા મસ્તીકે લીએ.

(આના મનસુરકા.)

મનસુર—અરે દયા હય સલમાન કયું ઇસ્કર હય હયરાન

સલમાન— અશાઅ.ર.

મુશ્લીસીને કરદીયા હયરાન હય,
 જાં બલખ અખ બુકસે સલમાન હય.
 નહીં અખ હુકમ હય સલમાનકો સરકારમેં આએ,
 કે અખતો શાહજાદે ભુતકે અવતારમેં આએ.

મનસુર— ગાના.

ચુન ચુનસે ચુન કામ તુ,
 દેખું દેખું ઢંગ તોરે છલ હુનર હુનર હાં બાધયા હુખહુ.
 કામ બખાએગા કામબી પાએગા જાએગા બન નિદાલ,
 ખુશી લાએગા મન કમાલ.
 દુઃખ મીઠાએગા સુખ કિઠાએગા જરસે મુકામતુ.

સલમાન—શરમાઈએ હોસલેમન્દ દોસ્તકા જો ઇ.કરાર હય, ગુલામ
 જાનો દિલસે તૈયાર હય.

મનસુર—પકા ઇ.કરાર હય.

સલમાન—સચ્ચા કીલો કરાર હય.

મનસુર—બગર કોઈ મુશ્કિલ કામ હો ?

સલમાન—પયસેકા છંતે, જામ હો તો હમમેં કામ અન્જામ હો.

મનસુર—અગર કોઈ ખુન કરના હો ।

સલમાન— શરમેર.

ખુશીએ છન્દગી અપનીમેં સારી ખરમલા કાદું,
અગર પપસા મિલેતો એક આલમકા મલા કાદું.

મનસુર—અગર ખુન કરનેકે વક્ત હાથ થમ જાય. ઓર કિસી
ખાતકા ખમાલ દિલમેં જમ જાય. તો મુશ્તકી રકમ જાય.

સલમાન— ગાના.

યારો સખકા હય સરદાર પપસા,
કરે દુનિયામેં સખકાર પપસા;
કોઈ ખરમેં જો હામ બને ઉસ્કાહી કામ,
વહી પાવે આરામ હામસે હોવે કામ.
હામસે પાવે નામ રહે પદમેં ગર ચાર પપસા.
જોઈ ખરમેં પપસેકે હંપ હામીકારજી.
સેના દેના હય બેવહાર પપસેકા ખ્યારા ખ્યારા હય હીવાર પપસે,
સારા ખ્યારમેં હય ખ્યાર પપસેકા સબી સરકારો કરખાર.
બના આલમમેં યારોંકા યાર પપસા,
કરે નાગી હજારોંમેં ચાર પપસા ખ્યારા કયસા બના યારો પપસા.

મનસુર— મુખમસ.

મરહબા મરહોંકા અયસીહી લખાકત આહિયે,
રહમ કુછ ન આહિયે ઓર ન મુરજ્વત આહિયે;
કામ જીસ હજમેં બને વોહી હિકમત આહિયે,
હય મદા વોહ શાહજર જીરકે ખજનેમેં નહીં,
મુશ્લીસોંકી આખર સારે જમાનેમેં નહીં.

સલમાન—શરમાધએ અબ જરકી લાલચએ રગોમેં ખુનકા જોશ
હય. અકસો હોશ ફરામોશ હય.

મનસુર— મુસદ્દસ.

સુનલે અય સલમાન મેરી ખાત સચ્ચી માન હુ,
ચોડીસી તકલીફ એક મુશ્તકી રાહત જાન હુ;
હોના હય જરદારતો બસ ફકમ મેરા માન હુ,

પાકે દોલત દિલકે ફિર કરે અરમાન તુ.
 ખુન કરના ચાહજાદેકા મુઝે મનજુર હય,
 કામ છે કર દે તો તેરી મુશ્લીસી સખ દુર હય.

સલમાન—કોન ચાહજાદા જીરકે ખુનકા ધરાદા ?

મનસુર—ચાહજાદા જહાંગીર આશીકે મહેરે બેપીર.

સલમાન— અબીયાત.

કયું કરાતે હો કિસી આશીકે દિલગીરકા ખુન,
 ઓર ફિર ખુનબી અપસા કે જહાંગીરકા ખુન.

મનસુર—કયુ ન મનજુર હો ઉસ આશીકે નાદાનકા ખુન,
 જીરકે બાધસસે ફુવા હય મેરે અરમાનકા ખુન,
 મુસદ્દસ.

સલમાન—અફસોસકી હય ખાત નમક જીરકા ખાંડ મંય,
 છે જર પરસ્ત હાય ઉસીપર ઉઠાઉ મંય.
 મરજાઈ છે ખયાલબી જો દિલમેં લાઉ મંય.

અશઆર.

મનસુર— હો અયથ જીરમેં હાસીલ સવાબસે બહેતર.
 ગુનાહ વોહ હય હજારોં સવાબસે બહેતર.

સલમાન—અજાબ સમજે જો ગુને સવાબસે બહેતર,
 મીલેગા કોઈ ન અદમક જનાબસે બહેતર.

મગર છેલી શરમાઇએં કયા અપસી બેબસી હય, જો ઇસ
 જુદમ પર કમર કરી હય.

મનસુર— શાએર.

નેક નામી નહીં અબ હહેરમેં દરકાર મુઝે,
 કરતી હય આરજુએ. ધરક ગુનેહગાર મુઝે.

સલમાન—અજ કયસા ધરક ઓર કિરકા ધરક ?

મનસુર—મહેરખાનું મેરી મઅશુકા હોંકર જહાંગીરકા દમ બરે
 ઓર મનસુર ગુનાહોંસે ડરે અપસા કિસીકી બલા કરે.

સલમાન—હાં અગર વસ્લહી મતલુબ હય તો આપકી ઓર ઉન્કી
 મુલાકાત ખુબ હય.

મનસુર—મગર ઈસ્કા કયા મતલબ, રહે બાત તો ઇસે ના મરજુબ હય.

સલમાન—અજી મંચ જી મેવાર ઇસ્કો કંજીમે લાનેકો તૈયારકું.

મનસુર—જસ જય યહી અરમાન હય.

સલમાન—અજી રહે કામ તો આસાન હય.

મનસુર—આસાનકા કયા સામાન હય.

સલમાન—મુનિયે જો કુછ બયાન હય. જો આપ આજ રાતકો કંપરસ્તાન જાવગે, તો વહાં મહેરબાનુકો પાવગે. મંચ શહજાદે કે ઘોકેમે આપકો પહોંચાઈગા. મહેરબાનુસે આપકો ગિલાફગા આગે આપ જાનો ચૌર આપકા કામ.

મનસુર—તો જસ કીજીએ કામ લીજીએ ઇન્આમ. (જાતા દોનોંકા)

બાબ દુસરા પરદા પાંચવાં.

મહેલ.

(વજીરો ફરશખકા ગુરતશુ કરતે હુવે આના.)

ફરશખ.—અય વજીર જેનજીર કયું રહે સચ ગુરતાર હય. કે ઇસ ખતકા રાકીમ જહાંગીર હય.

વજીર.—જહાં. હુજુર.

ફરશખ.—(ખત પઢતા) આસમાનકે સિતારે સુનવ્વર હંચ યા સિયાહ. જયસા તેરે ધ્યાનમે આએ તસવ્વુર કરના. આસમાન જમીન કે ગિર્દ ગરદીશ કરતા હય યા જયસા તેરે ખયાલમે આય સમજ લેના. દરિયાએ જ.પ.ખારમે પાની મૌજુદ હય યા નહીં ઇસપર યકીન કર યા ન કર. રાસતીકા ફરીસ્તા સચ કહેગા યા નહીં. ઇસપર આહે શુખ્હ કર યા ન કર મગર મંચ તુજે દિલસે ચાહતા હું. ઇસમે કબી શુખ્હ ન કરના. રાકીમ આપકા હકીર ફકીર મુહબ્બતકા અસીર જહાંગીર. (વજીરસે) અય વજીર રૌશન જમીર કયા રહે બાત સચ હય કે જહાંગીર તેરી બેટી મહેરબાનુકે

ધસ્કમેં દીવાના હિલગીર હય. ઉસ્કે ફિરાકમેં અસીર હય.
અગર યહે સમ્મી ગુફતાર હય. તો ધસ્કા સુખુત ફરકાર
હય કે શહનશા જહાંગીરકા જુનુન હજરતે ધસ્કકી
બદોલત હય.

હુમાયુ—ઈસમેં કયા શકો મહેનત હય આપ જરા આડમેં
પોશીદા હોકર મુલાહિબ. ફરમાઇએ મંય શહનશાહેસે શુક
હેતા હું.

ફરરખ.—નહીં નહીં ઉફ ખુદા જાને કયા ખાત હય. કે જહાંગીરકે
સામને આને ઔર ઉસસે આંખ મિલાનેકી મેરી હિમ્મત
નહીં પડતી લેકીન આજ ઉસ્કી વાલીદા ખુદ મલેકા ધસ્કે
ઈન્દીયા લેને તખલીએમેં ગુફતયુ કરનેકા આયેગી. મુઝે
યકીન હય કે વોહ અપને ફરજન્દકા રાજ મુઝસે છુપાયગી
મેરે હુમાયુ રસ્કે ફલાતુન ઇસ દુનિયામેં ફકત મંય તુમકે
ખયરખવાહ પાતાહું. મુઝે યકીન હય, કે તુમ ઉન્કી ગુફતયુ
સુનકર મુઝે સુનાવગે. ઔર અપના મમનુનો મશકુર બનાવગે.
(ફરરખ કા જાના, આતા જહાંગીરકા.)

હુમાયુ—કહીયે હુજુર મિન્નજે આલી.

જહાંગીર—લાઉઆલી.

હુમાયુ—હુજુરને ગુલામકા પયયાના ?

જહાંગીર—ખુબ પહેયાના અમ્મી તરહ જાના.

હુમાયુ—મંય કૌન હું ઔર આપ કિસલીએ ખામોશ હંય ?

જહાંગીર—આપ ગન્દુમનુમા જવ ફરોશ હંય

હુમાયુ— અશઅાર

ખયર ખવાહોંપર જો હય ના મહેરબાની આપકી,
બદતી જતી હય બહોત અખ બદગુમાની આપકી.

જહાંગીર—મેરે હકમેં વાકઈ દોનોંકી હાલત એક હય,
મહેરબાની આપકી ના મહેરબાની આપકી.

હુમાયુ—કયું યહે પરીશાની કિસલીએ.

જહાંગીર—આખીર યે બેઘમાની કિસલીએ?

હુમાયુ—યે ક્યા એઅતેબાર હય.

જહાંગીર—આપ બડે, ઇમાનદાર હય.

હુમાયુ—યેતો હુ.શુરકી કદ્રદાની હય.

જહાંગીર—હુ.શુરકી નહીં બડે હુ.શુરકી મહેરમાની હય. બસા
શયતાનકે ધરકે વધી આપકી એક લડકીભી હય ના ?

હુમાયુ—વેહ તો હુ.શુરકી કનીજ, હય.

જહાંગીર—કનીજ, નહીં બલકે હરદિલ અ.જી.જ. હય.

હુમાયુ—ધરકે ક્યા માઅની ?

જહાંગીર—લામઅની સુરજકી જોતસે આધનેકી ચમક જમાદા
હોતી હય, જરા ઉરકો આશ્તાબકી રોશનીસે બચાઇએગા.
વર્ન પચતાઇએગા.

હુમાયુ—આપકો ઉરકી બલાઈ ઓર ખુરાઇસે સરોકાર ક્યા ?

જહાંગીર—ઓર કુછ બ.યાલ તો ખુદા ન કરે હમદર્દીએ હુસ્ન
શુર હય.

હુમાયુ—તો ક્યા ઈસકા હુસ્ન તખારકન હય?

જહાંગીર—યેતો આપકા હુસ્ને જ.ન હય.

હુમાયુ—ઈસ હમદર્દીકા મતલબ?

જહાંગીર—મદગાને ખુદાકા ફર્જ ન કે ઈશકકા મર્જ.

શ.એર.

નેકી કરકે નેકકો બલેકી નહીં આસ.

દામ ન માંગે કીસીસે ફુલ જો દેવે ખાસ.

હુમાયુ—મંચ સમજતાયા કે હુ.શુરકો મર્જે ખદકાન હય. મગર
ઇસ જીનુનમેં આલી દિમાગીકા ધ્યાન હય.

જહાંગીર—યેતો ક્યા આલમેં જીનુનમેં મેરી તખીઅત બદલ
સકતી હય, 'ઈ.ખ.યાલસ્તો મહા.લસ્તો જીનુ'. સોનેકા કિત.
નાહી જલાવ જલકર અપની ઉમ્મસ ન છોડે. કાલ્દુમેં
પિસ જાય ઉખ પિસકર અપની મિદાસ ન છોડે.

હુમાયુ—ફનિયાદરોંકી તખીઅતકા કયા એઅતેબાર હય. જખ કોઈ દિક્કંત પેશ આતી હય. તો ફોરન નિયત બિગડ. જતી હય.

જહાંગીર—વોહ તુમ જયસે રકાળી મજ. હજ વાલે જ. જ્ઞાન હંય જરકા દોલતકી લાલચસે ધમ્તેહાન હય.

શ. એ. ર.

હલદી જ. રદી ન તજે ખટરસ તજે ન આમ,
સેહુ નિત ગુન ન તજે ન ઓગુન તજે ગુલામ.

હુમાયુ—મતલબકે વાસ્તે જો ન હો વોહ યોગ. હય.

જહાંગીર—

શ. એ. ર.

બચર અપના અચ્છા ખુરા દેખતા હય.

બદી ઓર નેકી ખુદા દેખતા હય.

હુમાયુ—કીસી ઓરકોબી આપસે મિલનેકા ધમ્તેયાક. હય.

જહાંગીર—વોહ કોન મુખતિલાએ શિરાક. હય.

હુમાયુ—કિસીસે કુછ કોલો કરાર હય.

જહાંગીર—દીવાનોંકા કરાર બેકરાર હય.

હુમાયુ—મહેરબાનુંસે.

જહાંગીર—ના મહેરબાનોંસે બસ જાને દીજીએ. ધસ બેલકા કોમકા જીક ન કીજીએ.

હુમાયુ—ચહેતો આપકા ગુમાન હય. કિસીસે મિલનેમેં કયા તુક-સાન હય.

જહાંગીર—કયા આંખોંકા પાની ટલા જો બરમલા બેટીકા મેલ મિલાપ અચ્છા જાતા અગર ચહે પેશા ધમ્તેયાર કીયા હય તો કોઈ દોલતમન્દ તલાશ કીજીએ યા બડે. હુ. જુ. રસે હં. ક. ફકી દરખાસ્ત કીજીએ.

હુમાયુ—(ખુદસે) ચાહે દીવાનાહી કયું ન હો, મગર ગજબની ચુટકીયાં લેતા હય. (જહાંગીરસે) આપકા હર એક જવાબ દન્દાને શકન હય.

જહાંગીર—મગર ખુને ના. હ. કકા જવાબ આ. કી હય.

હુમાયુ—ખુને નાહક કયસા?

જહાંગીર—જસે હાસિલ હુવા પયસા.

હુમાયુ—તકસીલ વાર ફરમાધએ.

જહાંગીર—

મુખમ્મસ.

મેરી તખ્ત મહબુબે હોતા હય જહિર,

મેરે કલમે મજનુબે હોતા હય જહિર.

કિસી શખ્સ મલકુબે હોતા હય જહિર,

શક બનકે ગરદુબે હોતા હય જહિર.

ચહે કિસ કુસ્તએ બેચુનાહકા લહુ હય.

હુમાયુ—મંયતો ચાહતાયા કે આપકો ઇસ આવારા ગરદીસે બચાઉ હવા ચીર ધુપકી શીદતસે બચાઉ.

જહાંગીર—તો કયા મંય કલમે ચલા જહ, નહીં અબી દેર હય ચહે ખાત જરા મુશકીલ હય બડે બડે અરમાનોંકા દરિયા હાયલ હય.

હુમાયુ—આપકી વાલિદાકો આપસે મિલનેકા ઇસ્તેયાક હય, જરા ઉન્કોંબી અપની સરત દિખાધએ ચાહતી માંકી યાદ દિલસે ન બુલાધએ.

જહાંગીર—

હાહરા.

માત પિતા સબ નામકે હંય ચહે દુનિયાકા સબ ઝંઝટ હય,

આન બસા જસ ઘાટપે હય વોહ ઘાટ નહીં હય પરઘટ હય.

હુમાયુ—માં બાપકા હક બુલાના જ બલાના કયા આપને ખિલાફે શરીઅત ન જના આપ યહીં ઠહેરીએ મંય ઉન્કો બુલાલાતા હું.

જહાંગીર—બહેતર જધએ, બુલાધએ.

(હુમાયુંકા જના, મલેકાકા આના.)

મલેકા—હા હા પ્યારે જહાંગીર કયા હાલ હય કિસ તરફ ખયાલ હય, કયા મલાલ હય.

જહાંગીર—

શ.એ.ર.

ખતલાઉં કયા ને દિલપે રહે રન્ને મલાલ હય,
ખુદ દેખીએ દુઝીરકી સુરત સવાલ હય.

મલેકા—ખેટા તુમને અપને બાપકો બહોત નારાજ કીયા.

જહાંગીર—અમ્માંજન આપને મેરે બાપકો બહોત નારાજ કીયા.

મલેકા—હંય રહે ચુસ્તા ખાના જવાબ ?

જહાંગીર—હંય રહે ખેહુદા સવાલ ?

મલેકા—અય લાહે રહે આજ હય કયા ?

જહાંગીર—અય ઇસમતદાર ઔરત રહે આજ હય કયા ?

મલેકા—કયા તુમ મુઝકો બુલ ગયે.

જહાંગીર—કયા અચ્છા હોતા ને મંય આપકો બુલા હોતા મગર
મેરે દિલપર નકશે કલહજર હો ગયા આપ મલેકા હંય
આપ અપને દેવરકી ખીવી હંય આપ મેરી માં હંય યા-
અની આપ મેરી માં નહોતી તો બહોત અચ્છા હોતા.

મલેકા—જહાંગીર મુઝે પહેચાનો મેરા અદમ માનો.

જહાંગીર—અય સાહેબે ઇસમત બાનુ આપ કિસ આરામગાહમેં
હંય. કાલિલો મકતલ સમ મેરી નિગાહમેં હય.

મલેકા—(ખુદસે) ખયર રહે તો કુછ રંગ બેરંગ મા અલમ હોતા
હય. (જાહિર.)

શ.એ.ર.

કુછ મરતમેપે અપને બડોકે નજર નહીં,
મંય કોન હું તુમ્હારી તુમ્હેં કુછ ખબર નહીં.

જહાંગીર—મુઝે ખુબ અચ્છી તરફ ખબર હય કે આપ અપને
દેવરકી ખીવી હંય ઔર મેરી ચાહતી ચચી હંય.

મલેકા—

શ.એ.ર.

હુવા હય સિલસિલા કિતના જુનુંકા ખખત સામાંકા,
રુ તારે હયાસે ચાહિયે ચાકે ગરેખાંકા.

જહાંગીર—

મુસદ્દસ.

હજાર અફસોસ છોડી આપને અન્દાજસે ચલના,
 રહે જાતે મક્કી મરહૂમ સર અફરાજસે ચલના.
 મેરે આગેહી તુમને ધસમતો આગાજસે ચલના.
 મેરહી સામને દામન ઉઘાઠર નાજસે ચલના,
 રહે ફિર મુજહીસે ઉલટા ગિલા ચાકે મરેખાંકા.

મલેકા—

અખીયાત.

જુનું હય કયા સાંપ આસ્તીકા, ન ખોદ્દ દુનિયા ન ખોદ્દ દીકા,
 અજબ હય નકશા દિલે હજીકા, ન તુમને રખ્યા મુઝે કહીકા.

જહાંગીર—

જુનુંસે કયા ન હો કલ્મે મુજતર, ફરેખે દુનિયા હય રહે સરાસર,
 હય ખુને નાહકસે દિલ મુકદ્દર મગર રહે હય ફયમલા ખુદાપર.
 કરીખ હય અજતો રોજે મહશર, છુપેગા કુસ્તેકા ખુન કયુંકર,
 જો ચુપ રહેગી જખાને ખન્નર લહુ પુકારેગા આસ્તીકા.

મલેકા—જહાંગીર તેરી આંખોંસે મુઝે ડર માઅલૂમ હોતા હય.

જહાંગીર—આહ મંય ઉન આંખોંસે ડરતા હું જીસ્મે ખેશરમીને ઘર
 બનાયા હય. મંય કિસ દિલસે ખોદ્દ કરતાહું જીસ્મે ખોદ્દ
 ખુદા દિલસે જુલાયા હય. આહ લાઅનત હય ધસ દુનિયા
 મક્કાર ઐયાર પર જો એક શહિશાકે લિખાસમે આહેલે
 ખખીસકી આંખોંમે સમાઈ હય.

શરખેર.

યગાના જનકે દુશમન હુવા યગાનેકા,
 લહુ સુકયદ હુવા ધસ કદર જમાનેકા.

મલેકા—જહાંગીર તેરી હાલતસે મુઝે ખોદ્દ આતા હય મંય જાતીહું.

જહાંગીર—જરા હહેરીએ દમ લીજીએ મંય આપકા એક આપના
 દિખાતા હું જીસ્મે જલમે મજલુમકી તસવીર હય. અજ
 મેરા વકત અખીર હય. (શાહે મરહૂમકી તસવીર દિખાતા)
 દેખીએ ધસ તસવીરકો મુલાહિજા કિજીએ મેરે વાલીદે
 મરહૂમકી તસવીર હય. દેખીએ કયસી સમરતો જમરદકી

નશાની કે વોહ સુલતાન જમશીદ ફરેદુન નૌશીરવાની ઘસે દેખકર દિલ તઅજીમ બળ લાના ચાહતા હય. એહી આપકા અબ્વલ શૌહરયા (ફરરખકી તસવીર દિખાના.) ઓર અબ્બે આપકા શૌહર હય. કે અપને હકીકી ભાઈ શૌલાહકો ખા લીયા હય. ઉસ્કો નહસ કદમોંકે તલે દખા લીયા હય. દેખીએ ઈસ તસવીરકે સામને એ કયસી સજતી હય. જમસી માહે રૌશનકે સામને શમેતારીક ગુલાબકે સામને, ધતુરેકા ફુલ અપને ભાઈકા ખુન કરનેસે ઈસકી સરતપર ફિટકાર બરસ રહી હય. તઅસ રહ. ઈસકી મગશીરતકો તરસ રહી હય.

મલેકા—અરે હહેર ! હહેર ! કયા કરતા હય ?

હુમાયુ—(પરદેકે પીછેસે) અરે દોડો, દોડો, કોઈ બચાવ.

જહાંગીર—હય એ પરદેકે પીછે કિસ્કી આવાજ હય, કયા કોઈ ગમ્માજ હય. (જહાંગીરકા પરદેકે આંદર જના, આર હુમાયુકો કતલ કરના.)

હુમાયુ—હાય માર ડાલા ખુદાયા એ કયા કહેર આયા. (આના જહાંગીરકા.)

મલેકા—જહાંગીર જહાંગીર.

જહાંગીર—ચુપ ! ચુપ !

મુસદ્દીસ.

મલેકા—હય હય મેરે અલ્લાહ ઈસ આફતસે બચાના.

જહાંગીર—અસ ખયર ઈસીમેં હય કે ગો.ગા. ન મચાના.

હુમાયુ—હોતા હય નજરમેં મેરે તારીક જમાના. (મરના હુમાયુકા.)

મલેકા—અબ્બ એક ખુન તો કીયા અબ્બ તેરા કયા ઇરાદા હય ?

જહાંગીર—કયા એ ખુન ઉસ ખુનસે જાયાદા હય.

મલેકા—તો કયા મુઝકો મારેગા.

જહાંગીર—મજબુરહું ઇંજાનત નહીં (હુમાયુકી લાશકો દેખકે) કાન હય તું ? કમખત પાજી ફસીયાહ મંચતો સમજતાયા તેરા જહાંપના હય. ખયર અય નાપાક જહન્મકી ખોશક

અપને જોડાકે લીએબી કોઈ જગેહ તલાશ કરના (મલે-
કાસે) આપ કયું ઇસકદર હરી જાતી હંય. આપકા દિલતો
અપસે નજરોંકા આદી હય. હર મોતકે આઅદ શાદી હય.

મલેકા—

મસનવી.

તુ જો કહતા હય અપસે સખત કલામ.

અપસા બદ મુઝસે કયા હુવા હય કામ.

પુછતે શર્મ કયા નહીં આતી,

તુમહે કુછબી હયા નહીં આતી.

કીયા બદકાર તુને કામ ખરાબ,

છરસે હો ઓરતોંકા નામ ખરાબ

તેરે બાઇસસે ઓરતોંકા સદા,

શર્મસે દેખના પડે. નીચા.

ખાક તુને કીયા શરાફતકો

દાગ તુને લગાયા ઇસમતકો,

બોગધ હહેરમેં વશાહરી

ઉઠ ગઇ પાક દામની સારી,

તુને મકારકી હય મકારી.

હો મુહબ્બતકા નામ ખીમારી,

રશમ શાદીકે વકત કોત નિખાહ.

હો ગયા રવાંગ ઓર તમાશા આહ.

મલેકા—રહમ કર જહાંગીર રહમ કર, મંય તેરી માં હું.

જહાંગીર—મંય શરમીદા હોતાહું કે જો મેરી માં હય. અબ વહી

મેરી ચચી હય. જહાં ગમ હોનાયા વહાં શાદી રચી હય.

મલેકા—બસ કર ! જહાંગીર બસ કર ! મેરા કલેજ મુંહકો આતા હય.

જહાંગીર—કયા આસમાનો જમીન ખીદનાક હય. કયા ફરીસ્તોંકે

કાનમેં આવાજ જાતી હય કયા મોત આતી હય ?

મલેકા—બેટા તેરી બાતેં મેરે દિલમેં શમશીરકી તરહ ફિરી જાતી હંય.

જહાંગીર—ઓ ખુની ! ઓ દગાબાજ ! માલીકે તપ્પો તાજ !!!

મલેકા—ઉદ્દ કિસકદર વહશતકા જોશ હય અકલોહોશ ફરામોશ

હય. અરે કોઈ જાવ અખરકો ખુલાવ.

જહાંગીર—ચુપ ચુપ । ।

(જહાંગીરકા મલેકાકો મારને જાના, રહકા જાહિર હોના.)

ર.હ—અય મુહાદિજે જાન ફલકી મુઝકો અયા લો અપને પહેલુમેં
ધુપાલો.

શ.એર.

બ.ગ. અ.જામ હય રહે જુસ્મ નાતવાં કે લીએ
રહા હય જુ.જવ બદન સિદ્દિ ધમતેહાં કે લીએ.

જહાંગીર—ખયર હય હુજુરને કયું તકલીફ ઉઠાઈ.

મલેકા—હાય ખુદા જાને મેરા દિવાના કિસ્સે આતેં કરતા હય.

જહાંગીર—

શ.એર.

ત.અમીલે હુકમ શાહસે મંય ગફલત શ.આર હું,
અ.અ માલે કાર પર મંય બહોત ઉસ્તવાર હું.

ર.હ—શાખાશ મેરી રજોંકે પાક ખુન અપના ધરાદા ન તો.ડના, ઉસ
મકતુલ આપકે કાતીલકો ન છો.ડના.

જહાંગીર—

મુસદ્દસ.

ધરાદા તોહુતો જન્નતકા ખોસ્તાં ન મિલે,
જો અયશ આહુતો ફિર અયશ જાવેદાં ન મિલે.
પિદ્દરકે જુસ્મસે રહે જુસ્મ નાતવાં ન મિલે,
મહાં જો તાલિએ ઈશરત હો તો વહાં ન મિલે.
જહાંમેં રહ. મેરી મરકેબી કરાર ન લે,
જો અપને આપકે દુશમનકા સર ઉતાર ન લે.

ર.હ—શાખાશ.

શ.એર.

જ.જ કલાહ પાખન્દે મુકદ્દર અયસે હોતે હંય,
જો હય શમશીર અસલી ઉસ્કે જોહર અયસે હોતે હંય.

જહાંગીર—અય સુલતાન આલીશાન. (ગાયબ હોના રહકા.)

મલેકા—હાય મંચ દેખ દેખ કર કુદતી હું યહે તેરા કયા હાલ હય.
કિસ્સે સવાલો જવાબ હય.

જહાંગીર—

શ.એર.

અરમે ખુદખુદસે તમારાએ ગુલીસ્તાં દેખો,
મેરી આંખોસે મેરે બખ્શકા સામાં દેખો.

મલેકા—હાં હય વોહ સામાન મુઝસે તો કર બયાન.

જહાંગીર—વોહ કાલિબ બેબાન હરમે નાતવાં.

મલેકા—આખિર કહાં.

જહાંગીર—દેખો વોહ કોન જતા હય?

મલેકા—હાયરે તકદીરકા લીખ્ખા જહાંગીર તુને મેરે ફિલકે દો દુકડે
કરડાવે.

જહાંગીર—હાં ઉસમેંસે એક નાપાક દુકડા ફેંક દીજીએ, ઓર
દુસરા ખુદાકે હવાલે કીજીએ.

મલેકા—યહે દીવાના હુવા હય ખુદા જાને જોશે જુનુમેં કયા બક
રહા હય.

જહાંગીર—અમ્માજાન આપ મુઝે દીવાના ન સમજેં, મંચ સ્થાના
હું, યહે તુમહારે પાપકે બદીલતસે મેરે આપકો ઇસ મુજરસીમ
જમેમે દો મરતબા આના પડા ખયર ગુજસ્તારા સલવાત
આપનંદારા એહતિયાત, અબ દરગાહે મલાહીમેં તૌબા કીજીએ
ઓર ઇસ બદકારકી ખીખી કહેલાના છોડ દીજીએ, ઇસ્કી
જવજીવતકા રિસ્તા તોડ દીજીએ જબ મંચ આપકો વરા-
દાર જાનુંગા. તો સચ્ચી વાલિદાહી તરહ અબ બજ લાઉં
ગા. ઓર આપકે કદમેંમેં સર ઝુકાઉંગા.

(જહાંગીરકા દો.જાનું બચઠના.)

દેખલા.

બાબ દુસરા પરદા છઠ્ઠા.

ક.બરસ્તાન.

(મહેરબાનું મએ સલમાનકે આના.)

મહેરબાનું—

ગાના.

પીયુ મીઠનકી બતીયાં સુન આઇ હું મંય રતીયાં
ધર છોડા દરછોડા હય આજ
પ્રેમકી લાગી મોહે એ દિલપાર ગઇ હય કતીયાં.
કારી લાગે બારી લાગે રયનન દુશમન બતી;
મન ધબરાવે જીયા અકુલાવે શટે છતીયાં.

અય સલમાન છે ક.બરસ્તાન વીરાન મગર મેરી તો દેખકે
જતી હય જન.

શએર.

જહાં તારીક હય નજરોમેં વહશત બદતી જતી હય.
બદન થરરા રહા હય દિલકી વહશત બદતી જતી હય.

સલમાન—આપ ઈસકેદર ન ધબરાઇએ, જરા સખ શરમાઇએ મંય
જતાહું આર આપકી ઉન્કો ખબર પહોંચાતાહું.

મહેરબાનું—નહીં, તુ ન જ, મંય અકેલી રહેજાઉંગી તો ઓર
જયાદા ધબરાઉંગી.

સલમાન—લીજીએ વોહ આએ હો ઇમ્મજત તો બન્દા જએ. (આના
મનસુરકા, જના સલમાનકા.)

મહેરબાનું—અહા પ્યારે જહાંગીર આજ છે મેરી કયસી તકદીર.

શએર.

નખ્ખે ખીમાર જો અય રક્કે મસીહા દેખી.

આજ કયા આપને જતી હુઇ દુનિયા દેખી.

મગર છેતો બતલાવ, ઈસ અંધેરી રાતમેં મેરા ખુલાના કયા
જુર થા શાયદ ઇસ્તેદાન મન્જુર થા કયું આપ મુંહસે નહિં
ખોલતે જાના કયું નહીં ખોલતે.

મનસુર—અરે ઓ જહાંગીરકી આહનેવાલી, વોહ દીવાના તો કોસોં
દુર હય. ય્હે તેરા આશીકે, સાદિક, મનસુર હય.

અશઆર.

પુ.શા નસીબકે માઆશુક. બેખબરસે મિલે,
જા.ખાં જા.ખાંસે મિલે ઓર નજર. નજરસે મિલે.

મહેરબાનું—ખિતાબ હમકો ને માઆશુકકા ઇધરસે મિલે,
જવાબ સાચ હરએક ખાતકા ઇધરસે મિલે.

મનસુર—

મુખમ્મસ.

અ.જીબ હાલ દિગર શું હય કહ્ય મહબુકા.
શુમાં હય આપ કે મજનુ'પે સખકે મજનુકા.
ઇધર ઉધર લીએ દિરતા હય દોર ગરદુકા
અમ્'દી કઅબેમે' નાકુસ દહેરમે' કુંકા.
કહાં કહાં તેરા આશિક, તુજે પુકાર આયા.

મહેરબાનું

અશઆર.

આપ ને સોચે હંય વોહ ખાત હય ઇમકાનસે દુર,
હસ્તે શુસ્તાખકો રખીએ મેરે દામાનસે દુર.

મનસુર—યાહ રખના ને રહા અબબી મંય અરમાનસેં દુર.
જાનબી મેરી ન હોવેગી તેરી જાનસે દુર.

મહેરબાનું—કલસે મેરે ખર આએ મેરે કાતિલકી મુરાદ
ગયર મુમકિન હયકે પુરી હો તેરે દિલકી મુરાદ.

મનસુર—ઇન્કાર મુઝસે કરતીહો અય જાન કિસલીએ ?

મહેરબાનું—હય મુરદા દિલસે વસલકા અરમાન કિસલિએ ?

મનસુર—મુઝસા તુમહારા આશીકે, દીવાના કોઇ નહિ,

મહેરબાનું—મુઝસાબી બેકારો પરશાન કોઇ નહિ.

મનસુર—જરકા દિલ દુજદીદા નજરોંસે છીના હંય, ઉસ્કો જલાના
સતાના કૌનસા કરીના હય.

મહેરબાનું—દેખ મનસુર જહાંગીર આતા હોગા,

મનસુર—કહી જંગલોકી ખાક ઉડાતા હોગા.

મહેરબાનું—હાય કમ્પખત સલમાનભી મુઝકો બાકેલા છોડ ગયા.
ઓ પ્યારે જહાંગીર તુ કિધર હય. કુછ નાં મુરાદ મહેર-
બાનુંકીભી ખબર હય ?

મનસુર—ચુપ અય શરીર કયસા જહાંગીર, ઓર કહાંકા સલમાન.
હમારા હુકમ તુઝકો યહાં લાયા લે બતલાયા. અબ તેરી
સમજમે આયા. ?

ગાના.

મહેરબાનું—દિલસે દુર કરદે ધ્યાન પુરા ન હોગા અરમાન.

મનસુર—હય બનો તન તેરા, હય માલો ધન તેરા સર તેરા
તન તેરા ખેશુમાન.

મહેરબાનું—દુરહો રિઝલે ઓ બદકાર સુરત, કાલી કર ચમાર.

મનસુર—ખબરદાર સિતમગાર, લાગો જીગરવા આજ સુન્દરવા
બન જીગરવા.

તુ પ્યારી હય ન્યારી મયવારી બલહારી કર યારી
દિલવારી મેરી બન.

મહેરબાનું—પાક દામન જોહો નાપાકસે હમતાબ ન હો.

નીચકે હાથમેં ગૌહર કબી નાયાબ ન હો.

મનસુર— મુસદ્દસ.

ધમ્તેહાં હમસે મરીજોંકા તખીઓંકે લીએ,
પર હુવા સામિત નહીં રાહત હખીઓંકે લીએ.
વસ્લ તેરા હો નસીબ હન બદનસીઓંકે લીએ,
ઓર જુન્દા છોડડું તુઝકો રકીઓંકે લીએ.
આશીકે નાકામસે મિલનેમેં ગર કુછ આર હય.
સાફ કહેતા હું તેરી ગરદન મેરી તલવાર હય.

ગાના.

મહેરબાનું—બબ મુજ દેખી તેરી દિલેરીકી શાન,
બાતે ન બના, હુએ શોહદે ઝુકે દુર હો ખેશમાન.
ચલ હટ નટખટ દુર હો.

મનસુર—માનો ઇતની બીનતી બન વાશ મોરા તોપે પ્રાન.

મહેરબાનું—ઓ હયવાના!

મનસુર—ધ્યારી જાના

મહેરબાનું—થુ હમ થુ સયતાના

શ.એ.ર.

અગર તુ ફેરદે ખન્જર જફાકા મેરી ગરદન પર,
રહે રહે હશતક એહ સાં કબૂકા મેરી ગરદન પર.

મનસુર—લે અબ હુશીઆર હો મરને પર તૈયાર હો.

અબ જહાંગીરસે મિલનેકો રહે નીજત આઈ.
મીતકે બેસમે તેરી શબે દુરકત આઈ.

મહેરબાનું—ઓ ખેમુરબત કયા તુ મેરી જાન લેગા ?

મનસુર—રહે ખન્જર ધરકકા દમ્તેહાન લેગા.

મહેરબાનું—કુસુર ?

મનસુર—એ કુસુર.

મહેરબાનું—સખબ ?

મનસુર—એસખબ.

મહેરબાનું—ખતા ?

મનસુર—એખતા.

મહેરબાનું—ઓ મગર મનસુર એક નજર.

મનસુર—કયા એક નજર ?

મહેરબાનું—

શ.એ.ર.

દેખલું ઉરકો કે છરકા ધરક. હામનગીર હય,

મનસુર—નામ તો મુઝકો ખતા, વોહ કોન પુર તકસીર હયા.

મહેરબાનું—જહાંગીર પ્યારા માઆશુક દિલારા.

મનસુર—ચુપ ઓ સિતમઆરા.

શ.એ.ર.

મુઝકો હય ધરસે નફરત ન તુ રહે નામ લે,

ચાહતી હય અન્દગી તો ખસ જબાંકો ચામ લે.

મહેરબાનું—

મુરખ્યા.

ધસ નામસેહી બચતા હય પયમાને જીન્દગી,
બેધરિકે કમ રહે જન હય શાયને જીન્દગી.
બેયાર હો રહે જન જો ખવાહાને જીન્દગી,
અય મૌત ચાક કરદે મરેબાને જીન્દગી.

મનસુર—લે અમ હુશીઆર હો મરનેપર તૈયાર હો.

મહેરબાનું—ઓ નાશાદ, મુજી જલાદ મંય ફરીયાદ કરતી હું એ
હવાલે મુસ્કીલકો યાદ કરતી હું.

મુ.ખમ્મસ.

અય ગરીબોંકી મદદકે લીએ આનેવાલે,
કિસ્તીએ નુહકો તુશંસે બચાને વાલે.
જુદમ કરતે હંય મેરે દીલકો સતાનેવાલે,
તુ મદદગાર હો અય રહમકે ખાને વાલે;
મેરે મૌલા મેરી ખીગડીકે જનાને વાલે.

મનસુર—ઓ મક્કાર અબ મદદગાર હય રહે તલવાર, કોઇ દમમે
રહે જીદી રહ કિસી કુદરતકે તેહ ખાનેમેં જતી હય. અબ
મદદકે લીએ કિસે ખુલાતી હય. (મનસુરકા મહેરબાનું પર
ખન્જર ઉઠાના, જહાંગીરકા અન્દરસે મનસુરકો પીસ્તોલસે
મારના. મહેરબાનુંકા બેહુશ હોના, જહાંગીરકા આના.)

જહાંગીર—

શ.એર.

ધડક રહા હય કલેજ નાહક રહે થરથરી જીસ્મ જીરપર હય.
નજરતો બોલો તમાશા દેખો કે ફૂક મનસુર દાર પર હય.

મહેરબાનું—(હોશમેં આકે) હંય મેરી જન મુઝકો દે અપને દામ-
નમેં અમાન.

જહાંગીર—પ્યારી મહેર, ખુદ દેખો તો ખુદાકી મહેર નજીસકી
લાશપર કયસી ધજરત બરસ રહી હય! નજીસ રહ મગ
શિસ્તકો તરસ રહી હય.

મહેરબાનું—

શ.એર.

દિલ મેરા મેરે કાપુસે અય જાં નિકલ ગયા,

જહાંગીર—કયા ખોદ અબતો આપકા અરમાં નિકલ ગયા.

મહેરબાનું—જહાંગીર મુઝકો મેરે બાપકે પાસ લે ચલો.

જહાંગીર—મહેરબાનું! ઈસવકત જો મંચને તુમહારે કાતિલકો મારા
એકે એક રૂબાં થા. જો મંચને અપની ગરદનસે ઉતારા. કયા
કહું મંચને તુમહેં સમ સદમા દીયા, ઓર એક વાળખુલ કતલકે
ધોકેમે તુમહારે વાલીલકા ખુન કીયા.

મહેરબાનું—હાય ! હાય ! ! (બેદુશ હોકર જહાંગીરકે હાથોપર
ગીરના.)

ટોબલા.

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ તીસરા પરદા પહેલા

નદીકા પુલ.

(મહેરબાનું કા દીવાનાપનમે ગાતે હુવે આના.)

મહેરબાનું—

ગાના.

જીન્દગી કહેતે હંય દુનિયાસે ગુજર જાનેકો,
જી તડપતા હય ગલા કાટકે મર જાનેકો.
ઇસ મરજકા ન હુવા હજરતે ધસાસે ધલાજ,
મૌત આ જાએ મસીહા તેરે દીવાનેકો.
રહે ન સમઝીકે તુઝે ખુદશી હય જલના આખીર,
શમ્મ કયું તુને જલાયા કીસી પરવાનેકો.

શ.એર.

ગુલશરી આલ સખા ચલતી હય,
કયા પરીચાન હવા ચલતી હય.

મંય ઈસ ખાકકે દેરમેં અપની હસરતોંકી તુરખત ખનાતી હું,
અખ મંય દુનિયાસે જાતી હું, મંય દીવાની તો નહીં. ખુદ જાને
મેરે ચાહનેવાલેને ધલકાખ દીયા. “ સીખલે હમસે કાઈ આકે
જીનુંકે અંદાજ ” “ ખરસોં પાખન્દ રહી પર ન હીલાઈ જન્મ-શર ”
જવાનીમેં અરમાન જ્યાદા હોતે હંય. મંય જહાંગીરકે પાસ ચલી
કયું મુઝે રોક લીયા. અય તુઝાન મુઝે હા લેજ. અય-આ-ઓ
અઝા-મંય આધ-નહીં-નહીં-વોહ નહીં-રહે રહે આસમાન હય-રહે
જમીન હય-ઈસ સખજેકે ફરશ પર મેરે કુલોંકી સેજ બિછી હય. અખ
મંય સોતી હું (સોં જાના.)

શ.એર.

હંય રહે સખ સામાને રાહત નીંદ આનેકે લીએ,
અય અજલ આજ તુ અખ મેરે સુલાનેકે લીએ.

પુલ ! પુલ ! પુલ ! મેરે જહાંગીરકે લીએ શુલહરતા ખનાને વાલે
પુલ નહીં. મેરે વાલીદકી તુરખત પર ચહાનેવાલે પુલ. ખસ અખ
મંય નહીં ખાનતી કે કુલોંકી કલી કુદરતકે માલીને મુઝે દે ડાલી. પુલ,
પુલ ! અપને જરમકા લીઆસ ખનાતી હું.

ગાના.

દરદર દીલબર દેખતી દુખ દરીયા દુખી નારી,
દષ દીલબર દિખે દીલમાંથી દીવાની મોરી દીલદારીરે હોજી.

એયો મુઝે શીર ટોક દીયા. મંય ચુપ હોજીગી. કબી ન
ગાઈગી. હાં કમ્બાજ હવાકો તો મુઝસે દુશ્મની હય. જો મેરી
અરો તરફ આવાજ ફમલાતી હય.

ગાના.

અપના સો સપના બયા અબ અપના નહીં બાધ,
બસ જપના ઉસીકા નામ દીવાની મોરી દિલદારીરે હોજી.

મહેરબાનું કયું બચઠી હય, કુલોને પત્તોંકી આડમેં મુંહ છુપા
લીયા. જુઓને મુંહ બન્દ કર લીયા. જનવરોને ચુપ રહેના પસન્દ
કીયા.

શ.એર.

રહમ આયા ન કિસીકાબી મેરી હાલતપર,
બેકસી તુહી કર ઇસ ગમમેં શરાકત મેરી.

અચ્છા મંય આઈ. (મહેરકા પુલપર જના.) અય દરિયાકી
મૌજ ! તુઝકો ખુલાતે મેરા દિલ ધરરાતા હય.

શ.એ.ર.

કયદ હરતીસે કર આજદ નાદાની મુઝે,
યહે તમન્ના હયકે લે આગોશમેં પાની મુઝે.

(દરિયામેં કુદ પડના નાસીરકા દૌડતે કુવે આના.)

નાસીર—હાય હાય મંય યહ કયા દેખતા હું ઇસ દરિયાને મેરા બેડા
કુબો દીયા, મહેરબાનુંકો જનસે બો દીયા.

ટેબલા.

બાબ તીસરા પરદા દુસરા.

મ.હેલ.

(ફરરખકા આના.)

ફરરખ—

ગાના.

ખતમ કયા મુજ પર બલાએ આસમાની હો ગઇ,
આખર અશકોંકી બદકારીસે પાની હો ગઇ.
કુછ નસામાં આખિરતકા કર સકા બપ્તે સિયાહ,
ગમસે જને નાતવાં અફસોસ પાની હો ગઇ.
ફ.એલ બદને કર દીયા બદનામ મુઝકો ઓર જલીલ.
મેરી રિઆયાકો મુઝસે બદ ગુમાની હો ગઇ.

હાય અફસોસા કિસ તદખીરો જાંદિશાનીસે મિલા હય, તપ્તે સુલતાની ઓર દિલબરે સાની મગર નહી મ.અલૂમ કે આઇન્દા કયા હય પરિશાની. વજીર હુમાયુકો તો મંયને રાસ્તે લગાયાં થા. ઉસ્કે જરીએસે બહોત કામ નિકાલતા થા. મગર અફસોસા બેચારા જહાંગીરકે હાથસે કટલ હોકર ગોશએ આતિશીમેં સો ગયા. ગોકે ઉસ્કે મરનેકા મુઝે કુછ ગમ નહીં. મગર ઉસ્કે સાથ મેરા મનશાબી ફોત હુવા. અબ જહાંગીરકો મંયને અપને એક ખિરાજ ગુજર બાદશાહકે પાસ ઇસ લીએ રવાના કીયાથા, કે ઉસ્કા ખાતિમા કીયા જાય. મગર વહે તદખીરબી ગઇ બેકાર વોહતો અબ નિકલા ઓર સાથી હુવે મોતકે શિકાર. જબ તક કે મુખિલે અયશ દુનિયાસે નાખુદ ન કીયા જાય તબ તક હુત્દે પાદશાહી નહીં, મંયને જહાંગીરકી મ.આશુકા મહેરબાનુંકે બાઈ નાસિરકો મહાં ખુલાયા હય. ઓર ઉસ્કે લીયે નયા દામ મિલાયા હય.

(આના નાસિરકા.)

નાસિર—કોરનિશ બબ લાતા હું ખુદાવન્દે નિઆમત કયા ઇરશાદ હોતા હય.

ફરરખ—કયા ઇરશાદ, જુલમ, બેદાદ, બરબાદ, નાશાદ, બેટા નાસિર તુમહારે બાપ હુમાયું ઓર તુમહારી બહેન મહેરબાનુંકી

મોતકા મુઝે અયસા ગમ હુવા હય, કે મેરા દિલ જનતા હય.

નાસિર—હાયા મંય અપની કયશિયત કિસ્કો સુનાહો જહાંગીરને મેરે વાલિદકો કતલ કિયા. ઓર મેરી ખ્યારી બહેન મહેરબાનુંકો હોશોહવાસમે મુબતિલા કર દિયા વોહ બિચારી જોશે જુનુંમે કુબ કર મર ગમ.

ફરરૂખ—બેશક, બેટા તુમહારે બાપકાંબી કાતિલ વહી હય. ઓર તુમહારી બહેનનેબી ધસીકે સદમએ ફિરાકમે કુબકર જાન દી.

નાસિર—ઓર ગજબ તો રહે હય કે વોહ દો દોઃ ખુન કરકે સાશ બચ જાતા હયા આહ આતશી કીનેસે મેરા સીના જલા જાતા હય. અફસોસા કયસી લાચારી હયા પાસે નમક ઓર વશદારી આદમીકો ખુબ દિલ બના દેતી હય. અફસોસા મંયને ધસ ખાન્દાનકા નમક ન ખાયા હોતા તો બદલા લેને બગાયર કબી ચપન ન આતા. હાં હુજુરકે દોરે હુકમતમે અયસા જુદમ હો જાએ ઓર આપ ઉસ્કો તદારક ન ફરમાએ, ફિર હમ કિરસે વશદારીકી ઘાંઘ પાએ.

ફરરૂખ—બેટા નાસિરા મંય કયા કરે, લાચાર હું, જહાંગીરકી તજ રવીયસે મંય ખુદ બેજાર હું. ઉસ્કો સજ દેનેપર આમાઠાકાર હું, મગર ઉસ્કે બેએહતીયાતી કે કાંટે રઐતકી નજરોંમે ફુલ હંય. રિઆયા ધસપર અયસી મશવું હય કે ઉસ્કા હર અયબો હુનરસે અફજું હય; ઓર દુસરા સખખ રહે હય કે જહાંગીરકી વાલિદા ખુદ મલેકા જો મેરી જન્દગાનીકે સાથ વાબિરતા હય વોહ અપને બેટેપર દિલોજાનસે દિદા હય. અબ તુમહીં જતાવ કે મંય ધસ્કો જાહિરા સજ કયું કર દે સકતા હું.

નાસિર—હુજુર રહે સખતો સચ હય, લેકિન અપને દિલકો કયુંકર સખ દે સકતા હું. કયા શરીફ વાલિદ ઓર ખ્યારી બહેનકા એવજ લેનેસે ચુકુંગા. નહીં કબી નહીં. જબ તક મેરે દમમેં દમ હય. આસમાન ઓર જમીનકે કુલાબે મિલ હુંગા યા ખુદ જુજર જાઉંગા. મગર ધસકા ખુન જમીનમેં બહાઉંગા.

ફરફ.ખ—અગર તુમ અપને વાલિદકા બદલા લેનેપર આમાદા હોવગે તો મંય તુમકો કુછ રોક ચામ નહીં કરૂંગા. રહે ખયાલ દિલમેં ન લાના બલકે હર તરહ તુમહારા સાથ હૂંગા. ઔર જહાંતક સુમકિત હોગા તુમહારી ઇમદાદ કરૂંગા. મગર દેખે તુમ અપને ઇરાદેપર સાબિત રહેના, કહીં અયસા નહો કે ચઢે દરિયા કિતરહ રહે જોશ ફરામોશ ન હો જાએ ઔર ખલકત સુફતમેં મુઝે બદનામ ન બનાએ.

નાસિર—આહ મેરી રૂગોંમેં ખુન જમ જાય, સાંસ ચલતે ચલતે થમ જાય. અજબકા ફરીસ્તા મુઝે જહાંનમમેં ઝોંક દે મગર મંય અપને ઇરાદેસે કબી બાજ ન આઉંગા.

ફરફ.ખ—ખેશક તુમ હિમ્મતમેં મરદાનગીમેં પુરે હો બલા ઇસ ખાત પર કસમ ખાતે હો?

નાસિર—મંય ઇસ શમશીરકી કસમ ખાતાહું કે જખતક ઇસકો જહાંગીરકા ખુન ન ચટાઉંગા કબી બાજ ન આઉંગા.

ફરફ.ખ—અચ્છા સુનો આજ શાહી ખાન્દાનકે હુજુર જો એક નાટકકા તમાશા હોગા. જહાં જહાંગીરબી બયઠા હોગા. તુમ અપની તલવારકો જોહેરે કાતિલ પિલા કર વહાં લાના ઔર કોઇ છેડ નિકાલકર ડિસપર તલવાર ચલાના. બસ એકહી તુલ્લા હુવા હાથ લગાના. આગે હમારા જીમ્મા હય.

નાસિર—અચ્છા તો અબ બન્દા રૂપસત હોતા હય. ઔર સખ તૈયારી કરકે મીઠેપર હાજરે ખિદમત હોતા હય.

(જાના નાસિરકા.)

ફરફ.ખ—બસ અબ મેરા મતલબ બર આપા અગર રહે મારા ગયા તો મેરા પાપ ગયા. અગર વોહ મારા ગયા તો પોબારા. અગર દોનો મારે ગયે તો ઔરબી અચ્છા હુવા મંય ખુદ તો અલગ રહૂંગા. બાલ બાલ અપના મતલબ નિકાલૂંગા. આપ અલગ રહે ઔર બલાસેબી છુટે. મસલ હય કે સાંપબી મરે ઔર લાઠીબી ન દુટે.

(ફરામજીકા અન્દરસે આવાજ દેના.)

ફરામુર્જ—ફરીયાદ ! ફરીયાદ ! જુલમ ! ! જુલમ ! !

ફરરૂખ—હાય કોન ફરીયાદ ફરીયાદી ! જીસ્ને ઇસ દર્દનાક આવા-
જસે સદાકી (આના ચોખદારકા)

ચોખદાર—આપતાએ ઇકબાલ તાબાં રહે અમીરા વજીર ફરામુર્જ
મુશીર દરે દીલતપર આયા હમ, શોર મચાયા હમ.

ફરરૂખ—ખિદમતમે હાજર કરો (જના ચોખદારકા) ઇલાહી
કીન આસીયોને મુઝે ઘેરા હમ સલતનત પાકર રાહતો
આરામને મુંઢ ફેરા હમ.

શ.એર.

દોજખકા હમ ખયાલ નકસરે બહીસ્તકા,
દુનિયામે મિલ રહા હમ એવજકારે જીસ્તકા.

(આના ફરામુર્જકા.)

ફરામુર્જ—અફસોસ ખુન ! ખુન ! અએ શહેવાલા શાન ખુન !

ફરરૂખ—કયું ઇસ કદર પરીશાન હમ કયસા ખુન જો ઇસ ! કદર
હયરાન હમ ?

ફરામુર્જ—હજુર જહાંગીરને મેરે બેટ મનસુરકો મારા વોહ
હુસ્નકા સિતારા દુનિયાસે સિધારા.

ફરરૂખ—ઇલાહી વ્હે કયા આજ મંય સુનતા હું? એક કલે બેશુ-
નાહકે ફિકમે મંય મુખતિલા હુવા. કે દુસરે ખુને નાહકસે
અસીરે બલા હુવા કયુંકર તુમહારા ફરજન્દ જહાંગીરકે
હાયસે મારા ગયા. કિસ્તરહ જન્મતકો બેચારા ગયા.

ફરામુર્જ— શ.એર.

અફસોસ કિસ જબાસે કહું મંય વ્હે માજરા.

દુનિયામે જીન્દગીકા સહારા નહીં રહા.

હાલતે જુનુનમે જહાંગીરને ઉસ નવ જવાનકી જાન લી.

ફરરૂખ—ખયર સખ કરો, મંય ઇસ ઇન્તેકામસે હરગિજ ન
હુંગા. તુમહારા હસ્ને દિલખવાહ ઇન્સાફ હુંગા.

ફરામુર્જ—અફસોસ મંય છુટ ગયા મેરી તમામ ઉમ્મીકી કમાઇ

ક.જાને મેરે હાથોસે ગંવાઇ. દુહાઈ હય દુહાઈ.

કેરકૃષ્ણ—અખ રહે આહો.જરી બેકાર હય. અગર તુમ્હેં ખુને નાહકકા બદલા લેના કરકાર હય તો જો મંચ કહું વોહ ખાત પસન્દ કરો મેરી રાયપર કારેબન્દ હો.

કેરામુર્જી—ખમર, રરમાધએ હુન્નુર બ.ગપર સખ પારા નહીં.

કેરકૃષ્ણ—આજ એક તમાશા હોનેવાલા હય. જહાં મનમા હોગા તુમની શરીકે મહફિલ હો, એક જામ શરાબ જહર આમેજ તૈયાર રહે. વકતકા ધન્તે.જર રહે, અસવકત શરાબકા દોર શુરુઅહો તો એક કારરવાઈ ફિલફોર હો ક ધસનાએ દોરમે સાગિરે સમ આલુલા જહાંગીરકો દેના, ધસ સુરતસે અપને નાજ પરવરદા. રર.જન્દકી મોતકા એવજ લેના. રૂપસત તુમ જાવ વકતકા ધન્તે.જર કરો.

કેરામુર્જી—બહોત ખુબ ! (જાના કેરામુર્જીકા.)

કેરકૃષ્ણ— ગાના.

જાએ સારી બેકારી દિલકી ખુશાયા.

દુર.ગમ દુર.ગમ હુવે હમ પુર.ગમ હરદમરે.

મારા જાએ જો વોહ જહાંગીર નાસજા જાએ જાએ જાએ સખ ગમ અપના

બરમલા ફિર મજા ઉડાઉ સદા, મેરે દિલકા મનસા
જાનો સબીપર અયાં

બાબ તીસરા પરદા તીસરા.

રાસ્તા.

(જહાંગીર વ નાટકવાલે મેનેજરકા આતા.)

મેનેજર—હુન્નુર આદામ અર્જ. હય.

જહાંગીર—આહા તુમ આ ગએ દેખો અસ્તરહ બતલા દીયા ઇસી તરહ વોહ તમાશોકો અદા કરના.

ମିନେଜର—ହୁଣ୍ଡର ଖୁଦାନେ ଆବା ତୋ ବଣି ଢାଳତ କର ଦିଆଉଗା.

ଜହାଙ୍ଗୀର—ମଗର ଐକ ଧାତକା ଆଉ ଅଧାଳ ରହେ କେ ନଈକୋକି
ଅଧିକ ଆବା ନଈକି ନଈକ ନ ଉତାରନା ତଥାଶା କରନେ
ଧତନା ଖୁଆଲିଗା ନ ଢୋ ଗୋ ଅନ୍ଧାଜରସେ ଗୁଜର ଜାଏ.
ଗୟର ଫୁକରା ଜଞ୍ଜାନସେ ନିକଳ ଜାଏ.

ମିନେଜର—ହୁଣ୍ଡର ଆଜକଳକି ତଥା ଅତ ଗୟର ମଞ୍ଜୁକୋ ପକ୍ଷେ
କରତି ହଏ. ଆଜକଳ ଆପସାଣି ଘରୁର ହଏ ଧସଣିକୋ କାମ
କରନେବାଲା ମଞ୍ଜୁର ହଏ.

ଜହାଙ୍ଗୀର—ନଈ, ଦୁନିଆରେ ଅଧିକ ଦୋଷୀ ହଏ ଗୋ ଉନ୍ନା ଅଧା-
ଲାତକେ କଞ୍ଚାନ ହଏ. ତ ଆରୀରତୋ ଥିଏ ହଏ କେ କୋଷ ଗୁୟର
ଫୁକରା ଜଞ୍ଜାନସେ ନ ନିକଳ ଜାଏ. ମଂସ ଉଡୋତ ନଈରତସେ
ଦେଖତା ହୁଁ କେ କୋଷ ଖୁଦାଖୁଦା ଆଦମି ଆସମାନୋ ଜଞ୍ଜାନ
ସରପର ଉଡା ଲେତା ହଏ. (ଜନା ଦୋନୋକା, ଆନା ଅଞ୍ଚତରକା.)

ଅଞ୍ଚତର—ଯା ଅଥାଣା ଆଜ ଶହଜାଣେ ଜହାଙ୍ଗୀରନେ ଖୁଞ୍ଜେ ଖୁଞ୍ଜେ ଯାଦ
ହରମାୟା ହଏ, କା କିସି ଦୁଷ୍ଟମନେ ସତାୟା ହଏ, ଯା କୋଷ
ଖୁଦିକଳ କାମ ପେଶ ଆୟା ହଏ ଅଧର ଜନା ଗୁରୁର, ନ
ଜନେମେ ଖୁସୁର ହଏ.

ଗାନା.

ଜାଣି ଜାଣି ଦିଲ ମଂସ ଉସପର ବାର ହୁଁ.

ଖୁଦାନ ଘରଆନ ରହୁଁ ମଂସ ଉସପର ଧାରୋ ଖୁଦା ହଏ ଶାହିଦ ମେରା.

ଗିରଗା ପଶିନା ଉସଜ ଘରକା ଖୁଦ ଆପନା ମଂସ ନ ଉଢାଉଁ.

ତେଜ ଅଧିକା ମଂସ ଉଢାଉଁ ସର ଲାଞ୍ଜୋକେ ଉଢାଉଁ,

ନାମ ଦୁଷ୍ଟମନକୋ ଖିଟାଉଁ.

(ଜନା ଅଞ୍ଚତରକା.)

ଆଉ ତିସରା ପରଦା ଯୋଥା.

ଉପଲ ଟେକ.

(ଜହାଙ୍ଗୀରକା ମଞ୍ଜେ ଅଞ୍ଚତରକେ ଆନା.)

ଜହାଙ୍ଗୀର—ଅଞ୍ଜାଣ ଅଞ୍ଚତର ମିରଜ. ତୁମ ଆ ଗଞ୍ଜେ ଆବ ଲାଉ
ଖୁଦ ଆମିରୀ ବକତ, ସୁରତ ଦିଆଉଁ.

શ્રી. ૨.

ગનીમત જાનીએ મિલ ખમકનેકો,
જુદાઇકી ઘડી સરપર ખડી. હય.

અખતર—આપતો અયસે માયુસીકે કલામ જાનસે નિકાલતે હંય,
કે મેરા કલેજ દિલ જાતા હય. સખ અરમાન ખાકમે
મિલ જાતા હય. ખુદા મદદગાર હય ફિર કયું ઇન્તેશાર હય.

જહાંગીર—વાકિ. ઇસ દુનિયાકી બરી મહદિલમે મંય તુમકો
અપના ખયરખવાહ પાતા હું સચ્ચા દોસ્ત જાનતા હું.

અખતર—મંય શરમીન્દા હોતા હું, કે આપ મુઝે દોસ્તકે લરજસે
યાદ કરતે હંય. મુઝકો તો હું જુરકી ગુલામીકીબી લયાકત
તહીં હય.

જહાંગીર—અખતર ઇસવકત જો તમાશા બાદશાહકે સામને હોને-
વાલા હય. વોહ મેરે મરફુમ બાપકી વફાતસે મિલા હય.
અજ તુમસે મેરી ઘડી ઇતેજા હય, કે જીસ વકત વોહ
મોકા આએ, તો તુમ અચસ્મે ગોર મેરે અચાકો દેખના.
અગર વોહ ખુનેનાહકકો સમઝમે ન લાએ તો સમઝ
લેના કે વોહ રહ ખખીસો નજીસ હય. ખયર અખતર
તુ મેરી એક ઓર અર્જ સુનેગા, મેરી દિલી તમન્ના
પુરી કરેગા!

અખતર—ખજનો દિલ કહો કયા તમન્ના હય?

જહાંગીર—તુમ અપની શમશીરે જવાં મદીકી કસમ ખાવ.

અખતર—મંય અપની શમશીરે જવાં મદીકી કસમ ખાતા હું કે
તુમહારી તમન્ના પુરી કરનેમે જાન તક દરેગ ન કરેગા.

જહાંગીર—ખયર સુન અખતર આજ મુઝે અયસા માઅલુમ
હોતા હય કે મેરે સરપર કામ હુમ રહી હય અગર મંય
કામસે ગુજર જાઉં તો જાન્દા રહેના ઓર મુજસે શક
કરનેવાલેકી તસલ્લી કરના કે મંય ખેચુનાહ હું વર્ત મંય
મતલબે ખલક રહે જાઉંગા.

અખતર—ખયર લાચારી બજ લાઉંગા. ચર્તે વફાદારી. હું જુર
બાદશાહ સલામત આતે હંય.

જહાંગીર—અચ્છા અખ તુમ જાવ (અખતરકા જાના. ફરરખ મલેકા મચ્ચે, એહલેકારાંકે આના.)

ફરરખ.—કયું ખેટા જહાંગીર તમાશેવાલે આ ગચ્ચે.

જહાંગીર—હાં હુ.જુર વોહ તો બડી દેરસે મૌચુક હંય.

મલેકા—ખેટા જહાંગીર તુમ હમારે પાસ બયડો.

જહાંગીર—તહીં, અમ્માજન મંય અચ્છી તરહસે બયડા હું. (તમા-
શેકા શુરઅ. હોના. બાદશાહકા સોચ્ચે ઓર મલેકાકા બયડે
ફિખાઈ દેના.

નકલી મલેકા— ગાના.

મુન્તજુર આંખોમેં હર વકત હય જલ્વા તેરા,

આંખે ફિખલાતી હંય હરરોજ. તમાશા તેરા.

જો મેરે પાસ હય કરતી હું તસદુક. તુજપર,

દિલ તેરા જન તેરી ઓર કલીજ તેરા.

કતલ પરવાનચે જાંસોજ. હું મંય આલમમેં

હય અગર શમઅ. સિરત આરિજે. જોબા તેરા.

નકલી બાદશાહ—જસ જસ ! ઈસ વકત અજગ ઇન્તેશાર હય
દિલ બેકરાર હય.

શએ.ર.

ખોલતા હું લાખ આંખેં પર ચલી આતી હય નીંદ,

ખુશતા બખ્તીકા તમાશા આજ ફિખલાતી હય નીંદ.

નકલી મલેકા—અય સુન્નતાન આલીશાન છ કયસા હય જો ઇન્તે-
શાર અયસા હય!

નકલી બાદશાહ—ખારી મલેકા એક નુજુમીકી પેશીન ગોઠ ઈસ
વકત દિલકો સતાતી હય. ગુજરી હુઝ બાત યાદ દિલાતી હય.

નકલી મલેકા—કયા કીસી નુજુમીને કોઠ ખતરનાક હુકમ લગાયા
હય. છરકા ખયાલ ઇસવકત આયા હય!

નકલી બાદશાહ—અય આરામેં જન રહે દિન મેરી ઉમ્મકા આખરી
દિન હય.

નકલી મલેકા—ખાક મેરી જીન્દગી પર કે આપકે બાઅદ મંય
રંડપેકા દુઃખ સહુ, સોગવાર બનકર જીન્દા રહુ.

શએ.૨.

શરીસ્તા મોતકા હસરત નિકાલે આપસે પહેલે.
ખુદા ઇસ શુમ કિસમતકા ઉદા લે આપસે પહેલે.

નકલી બાદશાહ— મુ.ખમ્મસ.

દિલકે ખુશ કરનેકા હોતી હય રહે ઉલફત સખકા,
યાદ રહેતી નહીં અન્નમકી હાલત સખકા,
જાહિરા દેખા હય પાખન્દે છતાઅત સખકા.
યુંતો મુંહ દેખેકી હોતી હય મુહબ્બત સખકા,
જખ મંય જાનું કે મેરે બાઅદ મેરા ધ્યાન રહે.

નકલી મલેકા—અય મેરે આકા મેરે માલીક ! અખ આપ આ-
રામ શરમાઇએ નીંદ આએગી તો રહે પરેશાની દુર હો-
જાએગી.

નકલી બાદશાહ—ખયર મંય સોતાહુ મગર.

અશઆ.૨.

પડતી નહીં હય દિલમેં કિસી તોર આજકલ,
નજરામેં ફિર રહી હય મેરી સુરતે અજલ.
ખસ કુચકી ધડી મેરી આઈ હય આજ હાય,
કે ખેટેસે ઔર તુમસે જુદાઈ હય આજ હાય.

નકલી મલેકા—નહીં નહીં આપ આરામ કરેં મંય પાઉં દુખા-
ઉંગી, ઔર નીંદ આનેકે લીએ કોઈ અીજબી ગાતી જાઉંગી.

ગાના.

મગ ચલત મોરા મન હર લીનો,
એરી પ્યારી મંય કયારી કહું સાંવરીયાને માર પલક ઝલક.
નેક દિખાકે, મગ ચલત મોરા મન હર લીનો,
નીંદ ન આવે ઉત બિન સજની.
નીસદિન ધડી ધડી પલ છીન છીન કલ ન પડત,
ખાંકી અીજબી બન કુંવર રાજ કયસો ટોનવા કીને
સરત દિખાકે.

જહાંગીર—કયું અગ્માનન તમારા કપસા હમ ?

મલેકા—મંય સમજતી હું કે મલેકા ઈન્દાર લાલમે ખુનાસિંગા
કર રહી હમ.

જહાંગીર—મમર દેખીએગા વોહ અપને ઝોહાપર કામ ન
રહેગી.

નકલી મલેકા—વાહ હસ પવાખને તો મુઝે હોશીઆર કર દીયા, મેરે
ખુશતા બખ્તકો બેઠાર કર દીયા.

રૂબાય.

મુનંતરીય કયું કીએ દેતા હમ મેરા દિલ મુઝકો
હો ગદ આજ વહે ઉમ્મીદગી હાસીલ મુઝકો
ફિક દુનિયાકી નહીં હજકા કુલ ખોદ નહી.
હસકને કર દીયા અમ જુલમપે માયલ મુઝકો,

અમ હસ પાર વધારકો ખુલાતીહું ઓર હસ ખુશતા
બખ્તકો ઉરકે હાથસે કતલ કરાતીહું.

ફરૂખ.—તુમને વહે તમાસા દેખા બેઠા જહાંગીર હસમે કોઇ
ખતરકી ખાતતો નહીં (નકલી મલેકાકા બના)

જહાંગીર—હ નહીં, ખતરા કપસા, વહેતો તમાસા હમ.

ફરૂખ.—હસ તમાસોકા નામ કપા હમ ?

જહાંગીર—હસ તમાસોકા નામ ખુતેનાહક હમ. ચોડી દેરમે દેખી-
એગા કપસા જુલમ હોતા હમ હમ ઓર આપ હસકે
દિલમે પાપ નહીં જરા ન સરમાયગા, હાં હસકે દિલમે
કુલ કપટ ઓર પાપ હમ હસકા ખાતીમા આપસે આપ
હમ (નકલી મલેકા મએ દેવરકે આતી હમ.)

નકલી મલેકા—અમ મેરે પ્યારે દિલખર ચલ દેરી ન કર, હસસે બદકર
બહેતર મોકા ન આયગા.

રાએર

બસ એક વારમેં દુલખનકા કામ હોતા હમ,
ગમે કિરાકા કિરસા તમામ હોતા હમ.

જહાંગીર—અમાનન છે હસ્કા દેવર હય દેવર.

દેવર—મન્યાનઅલાહ ! ઇન્તેકામકા શરીસ્તા મેરા હાય રોકતા
હય ખુનેનાહકકા ખીર કામનગીર હય. હોસલા કપડે
સખતમે અસીર હય. એક કદમ આગે જતાતાહું તો
ખુનકા ફરીયા મોજજન પાતાહું.

નકલી મલેકા—અય દિલેર પાદશાહા કયું ખોદા હિરાસને ઘેરા હય
થોડી દેરમેં છે તખ્તોતાજ તેરા હય. છે હથીપાર કુછ
કમરકી જનત નહી, ઇસ્સે કુછ કામની લેના આદિયે.

દેવર—નહીં નહીં, તુર હય. માલો દાલત જુદા હય, ઓ બેરદમ
ઔરત હકીકી બાઈ ઔર ઉસ્સે અયસી પુરાઈ બસ બસ
અય હવસ બસ ! અય હિર્સે સલતનત બસ !

નકલી મલેકા અશઆર.

ખુજ દિલોસે હય નામઈકી હિમ્મત અચ્છી,
અયસે મરદોસે કહ ફરજ હય ઔરત અચ્છી.
અરે નાદાં યહી તહ્મીર હય આસાન મુસ્કિલકી.
તુમહારી ઇસ્સે બર આઐગી હરએક આરજુ દિલકી.

દેવર— મુસદ્દસ.

મંય હું કાયલ અય દિલબર તેરી દાનાઈકા,
ખુન બાઇ કોઇ કિસ્તરહ કરે બાઇકા.
હાં મગર મોઢા હય છે કામમેં તનકાઇકા.
અરે હોર હોર મંય લાચારહું કરનેકા તૈયારહું.

અશઆર.

કહે કલ મંય મકસદે દિલ યહી હય.
મગર મેરા બાઇ હય મુસ્કિલ યહી હય.

નકલી મલેકા—પાદશાહોંમેં યહી આલ હય અય સોદાઇ,
માર કર બાઇકા બાઇને હુકમત પાઈ.

દેવર—અય દિલ કયું હરતા હય, છેતો પાદશાહોંકા ઇન્તેજમ હય.
છે વોહ કામ હય જુરકે બાઅદ ઉત્ર બરકે લીએ અપજો
આરામ હય. (જહર કાનમેં ઝલના.)

જહાંગીર—મ.નખ ખુદાકા સઘતનતકે લીએ જહર દેતા હય કમખ ખ.
ન.કલી બાદશાહ—ઉશ. કયા કુવા સર ચકરાયા કયસા ઇન્કીલાય
હય. મેરા હાલ ખરાય હમ. (મરના ન.કલી સાહકા.)

ન.કલી મલેકા—હાય હાય કોઇ આવ દોડે. દોડે. મેરે ખાવીન્દકા
સાંપને હસા મેરા ખારા દુનિયાસે ચલખસા.

ફરરૂખ—હાય હાય મેરા દિમાગ ચકરાતા હય. નાટકકે પરદેમે
જહાંગીરકી જ.અલસા.જ હય. સખ ઇસીકી દગાખા.જ
હય બસ તમાસા બન્દ.

જહાંગીર—વેહ મારા ચોટલ શીકાર અબ મેરે હાથસે કહાં જતા હય.

નાસિર—ખેચક પ્હે જો કુછ કરે થોડા હય. જહાં પ્હે જતા હય
વહાં ફિતઓ ફસાદ મચાતા હય. પ્હે શેવએ મરદાનગી નહીં
કહેલાતી, અગર પ્હે સમશીરકા જોહર દેખ પાય તો સારી
લાખસા.જ શુલ જાય. અગર કુછ જુરત હોતો આવ દોદો
હાય આજમાવ.

જહાંગીર—હાવ મેરા પટા ખેલનેકી સાદી તલવાર હાવ (પટા
ખેલના જહાંગીરકો ઓર નાસિરકો જ.ખમ લગના.) હાં
હાં દગા દગા સમજ ગયા બેહયા. (જ.મીનપર ગિરતા.)

નાસિર—હાય મુઝે જ.ખમકારી (જ.મીનપર ગિરતા.)

મલેકા—અરે દોડો જલ્દી જાવ, કોઇ મેરે ખારે બેટ જહાંગીરકે લીએ
ચરખત લાવ.

ફરામુજ—લીજો દુશુર પ્હે પાનીસે બહેતર હમ, મએ અરંગ-
વાની જુદગાનીકી નસાની.

મલેકા—લો બેટા ઇસે પી જાવ. (ગલાસ આગે ધરના.)

જહાંગીર—ફર હાવ ચરાખકો આગ લગાવ, તુમહારી કાલી સુરત
મુઝે ન દિખાવ, બસ જાવ જાવ જાવ.

મલેકા—હાયરે જહાંગીરકી પ્હે હાલત દેખ કર મેરા કલેબ કાંપતા
હય, મુઝે ગચ આતા હય.

ફરરૂખ—અરે જાવ જાવ પખા હાવ ચરાખ હાવ જલ્દી પીલાવ.

મલેકા—નહીં નહીં પાની ઓર શરાબકી કુછ જુરત નહીં ઇસ-
વક્ત મંય ખુદ ખમાલે આબરમે ગર્ક હો રહીહું, બસ
ઇસવક્ત હે જામે મય મુશીક હય (જહર બરા ગલાસ
પી જાના.)

ફરરખ—અરે હે જામ ફેંક દે ન પીના, હાય હાય પી ગઇ, ખુદ
હ કયા ગજબ હો રહા હય. જો હામ મંયને ગયરકે
લીએ ખીલાયા થા. ઉસમે મંય ખુદ ફેંસ ગયા (શરાબુ-
જકા ભાગ જાના)

મલેકા—હાય જહર જહર ખુદાકા કહેર હાય અબ મુઝે મઅ-
લૂમ હુવા કે હે જામ કિસ્કે લીએ થા. અમ્મહા હુવા ખેટા
જહાંગીર કે તેરે એવજમે મંયને પી લીયા. ઓર તુમકો
ખુદાને બચાયા.

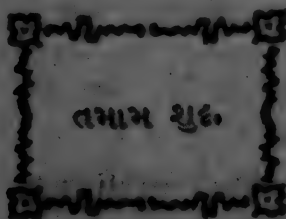
નામીર—નહીં નહીં અબ જહાંગીર જુન્દા ન બચેગા. જહાંગીર
તુમ જીસ શમશીરસે જખમી હુને હો વોહ જહેરે કાતિ-
લમે ખુઝી હુધી. હે સબ દગાખાજી તુમહારે ચચા
ફરરખકી કારસાજી.

ફરરખ—આહ ગજબ હુવા, સબરાજે સરબસ્તા ખુલ ગયા. અબ
હમરાનગર ડકીર મુનાસિબ હય.

જહાંગીર—ઓ જલીમ કમ્પખત તું મેરે હાથસે બચકર કહાં
જાના ચાહતા હય?

(જહાંગીરકા ફરરખકો પીસ્તોલ માર દેના. ઓર ખુદકાબી મર જાના.)

ફરરખ—આહ કમ્પખત ખેદમાન આખીર લી મેરી જાન. (મ-
રના ફરરખકા.)

આંખ એ હાંડીનું અમુલ્ય રત્ન છે, માટે તેનું રક્ષણ કરવા નીચેની
 દવા વાપરવા મારી ખાસ બલામણુ છે. માટે વાપરો અને
 ખાતરી કરી ખીન ઉપયોગી થતાં ખરચમાંથી બચો.

નેત્રની શક્તી બળવી રાખવા અને કાયમ નીરોગી રાખવા માટે

આંખની દવા.

આંખની દવા.

નેત્રના દરેક રોગપર રામબાણ નીવડેલી.

નેત્ર દીપક સોલ્યુશન.

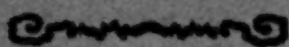
રોગી અને નીરોગી બંનેને હમેશાં વાપરવા લાયક જણાવતાં
 મને ખુશી પેદા થાય છે કે જે યોગ્ય છે ઉપલી દવા વાપરી છે. તેઓએ
 દવાના ગુણનો પુરતો સંતોષ જાહેર કરી દવાના ગુણની તારીફ કર્યા
 જાય છે. તેમ ખીનઓને પણ ખાસ વાપરવા બલામણુ કરે છે છતાં
 ખીનઓની મારફત દવાના વખાણુ નહિ કરતાં જેઓ એ દવાના ગુણથી
 તદ્દન અજાણ્યાં છે, તેઓની બાજુ માટે મારે જણાવવું. જોઈએ કે
 હમારી દવાનો હમેશાં આજુ ઉપયોગથી નેત્રના ગમે તેવાં હાડીલાં દરદો
 દુખવા આવવું. ખીલ, છારી, ફુલું, ઝાંખ કમદ્રષ્ટી (શોર્ટ સાઇટ) માંસનું
 વધવું આંજણી આંખની ગરમી તીવ્ર વજનું કમી થવું. ઝામર હમેશાં
 ચીપડાથી આંખોનું ચોટી જવું પાણીનું ગરવું તથા રતાંધળાનો નાશ
 કરી આંખને ચંદ્ર સમાન તેજસ્વી બનાવી કોઈપણ કારણથી બગડેલી
 આંખને સુધારી નવું જીવન આપે છે ને આગળ ઉપર ચરમા લેવાની
 જરૂર પડતી નથી.

આ દવા ફક્ત દેશી વનસ્પતીમાંથી બનાવવામાં આવેલી છે. એમાં
 નુકસાનકારક કોઈપણ ચીજ વાપરવામાં આવતી નથી. માટે બાળકથી
 તે વધ માણસ આંજુ શકે છે. હાલમાં મોટી મોટી કીમતોના અંજનો,
 શુરમાઓ વિગેરે ધણા ઔષધો બહાર પડેલા જેવામાં આવે છે, પરંતુ
 તેમાં જોઈએ તેવા ખરા ગુણો નહિ હોવાથી પૈસાનું પાણી થાય છે.
 ઉપલી દવા એની ખરાખર નહિ ગણતાં ઉત્તમ ગુણો ધરાવનારી છે અને
 દરદીઓની આશીર્વાદ મેળવનારી રક્ત એકજ આ દવા છે. હમેશાં
 આ દવાનો ઉપયોગ કરવાથી એના ખરા ગુણોની ખાતરી થશે.

દવાની કીમત શીશી ૧ ના રૂ. ૧-૦-૦. પોસ્ટ જુદ.

વેચનાર:-શ્રીમનલાલ એન. તપખીરવાલા. બબર, નરસારી.

આજકાલ જાહેરખબરનો જમાનો જોઈ હું પણ
આપ સાહેબોનું ધ્યાન ખેંચવા માંગું છું.

હવા સગંધી આપ સાહેબોએ ધણી જાહેર ખબર વાંચી હશે
અને વાંચતા હશે પરંતુ હમારી હવા એ સર્વે જાહેર ખબરાથી
શુદ્ધિ જ રીતની છે.

જવારીયે મુલયમાની—પાચન શક્તીને વધારનાર. પેટનો
દુખાવો તરત નરમ પાડનાર બદલજમીને દુર કરનાર, ભુખ લાવનાર,
ઉલટીને બંધ કરનાર, આવતાં પેટા બંધ કરનાર તથા પેટના દરેક
રોગો ઉપર આશીર્વાદ સમાન છે. દરેક તખીબતના માણસને એક
સરખો ફાયદો કરે છે. જોટલી તારીફ કરીએ તે થોડી છે એક વખત
વાપરવાથી ખાત્રી થશે. કોઈ પણ તખીબતના માણસને ગરમ પડતી
નથી. શીથી એકના આના આદ.

શક્તી માટે માણુન—મગજને ઠંડક આપે છે. જુવની
ખીમારીને નાશ કરે છે હાથ પગમાં શક્તી આપે છે અને તેવા
ખેટ રસ્તે ગએલી શક્તી પાછી લાવે છે, વિર્થને વધારી પેટના
દરેક દુખોને દુર કરે છે કમરના દુખાવાને નાશુદ કરવામાં પોતાનો
ખરેખરો કામુ ધરાવે છે અર્થા રતલના દાગડાની કીમત રૂ. ૫-૦-૦

એ ઉપરાંત દરેક રોગોની હવા ધણીજ સારી રીતે કરવામાં
આવે છે. સખવા અથવા મગવાથી ખુલાસો થશે.

હમારી હવાઓ રજવાડાઓમાં માન પામેલા મરહુમ હકીમ
સૈયદઅલી સૈયદ આજમ રહેવાથી કામુકનાનાં હાથની ખનાવવામાં
આવેલી છે જેમાં જંગમની જડીયુડી અને વનસ્પતીથી કામ
લેવામાં આવે છે જેમાં ખીક રાખવા જોગ કંઈ પણ ચીજ નથી.

મગવાનું ઠંડકાણું.

મરહુમ હકીમ સૈયદઅલીના છોકરા સૈયદ મુસ્તાફા
ખાટકીવાડની મસીદ સામે.

નવસારી

એ અજ્ઞાન.

શાયકીને ખાતમકીનકી ખીદમતે આલીમે ધસ્તેમાસ હમ કે હમારી ક'પનીમે પ્રમે નિહાયત કોશીશસેં છપતે હં'ય. ધસ લીએ કે આજકલ લોગોને ધસમે કમાઈ દેખકર ધસ કામકે પીછે લગ ગયે હં'ય. ઓર દસ્તરખાન પર ગિરે હુવે હડડે છિછોડતે હં'ય. ઓર વયસે પ્રમે શાયકીનોકે હાયમે જાનેંસે સિવાય અશસોસ કે કુછ હાય નહીં આતા. વારતે હમને પ્રમા એજન્સી ખોલી હય. જહાં ખહોતહી કોશી-શસે કશીશો મનજીલત ઉઠા કર ખીલકુલ સહી પ્રમે છપતે હં'ય. આપકો અગર સહી પ્રમે દેખને મનજીર હો તો (એમ. એસ. મુન્સી નવસારી) ટાઇટલ પર પઢકર ખરીદનેસે કિસી કિસ્મકા ધોકા ન રહેગા ફકત.

નવસારી,

તા. ૩૦ જુન ૧૯૧૧.

ખા.કસાર ખંદા.

એમ. એસ. મુનશી.

ડીપો સામને.

છપાય છે !   છપાય છે !!   છપાય છે ! !

મુંબઈની રંગભૂમી ઉપર પ્રખ્યાત થઈ પડેલો
ઢરેકનો ધ્યાન ખેંચી રહેલો.

મશહુર મુન્શી આગામહંમદ શાહ “હુક
કશમીરીની કસાયલી કલમથી લખાયેલો
લોકપ્રીય નાટક

ખવાબે હસ્તી

ફક્ત ટુંક વખતમાં બહાર પડશે

નીચલા નાટકોની ખૂબ જમારે ત્યાંથી નીચલી કીમતમાં મળશે.

સયદે હવસ.	૦-૬-૦
જહર મોંઘ.	૦-૬-૦
અસીરે દિર્સ.	૦-૬-૦
ખુબસુરત બલા.	૦-૬-૦
ખજમે ફાની.	૦-૬-૦
હાગે હસરત.	૦-૬-૦
અમુત.	૦-૬-૦
ખવાબે હસ્તી (છપાય છે.)	૦-૮-૦
દુલ્હનશામ. (કસવાબી તવારીખ.)	૦-૮-૦
હીલારામ.	૦-૬-૦
સુદેહ ખુન.	૦-૮-૦
અલીબાબા.	૦-૬-૦

મળવાનું ઠેકાણું.

એમ. એસ. મુન્શી.

ડીપો સામે-નવસારી.

